

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1965
ΑΡΙΘ. 43 - ΕΤΟΣ Δ'

Μητρόπολης Κονιτσας

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καίρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ : Δρ. 60 — Κοινοτήτων : Δρχ. 100 — Ἐξωτερικοῦ: Δολλάρια 6

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

“Υλης: ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τυπογραφείου: Κ. Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστέρι

Ἀνταποκριτής ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ν. ΤΣΑΚΑΣ, Ε. ΣΟΥΡΛΑΣ, ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ, Σ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΡ. ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ, Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Χ. ΓΚΟΥΝΤΟΣ

Ἐμβάσματα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 70.)

Ἄλληλογραφία: Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀλ. Σούτσου 5 — Ἀθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ	:	‘Ο Σμόλικας χιονισμένος
ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ	:	Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἐπαρχίας μας (Γ)
Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	:	Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινονήτων
Ε. ΜΕΝΤΡΑΣ	:	Κοινωνιολογικὴ ἔρευνα Κονίτσης
Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	:	Δάσκαλοι καὶ Σχολεῖα Κονίτσης
ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ	:	Σχόλια ἀναγνωστῶν
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ	:	Νέα ἀπ’ τὴν Πατρίδα
Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ	:	‘Ορεινοὶ πληθυσμοὶ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ 3ον

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ Τουρισμοῦ σὰν ἐπιχείρησης καὶ βιομηχανίας, στὸν
όρεινὸ χῶρο τῆς Ἑλλάδας, δὲν ἀντιμετωπίστηκε ἀκόμα οὔτε καὶ ἀπὸ τὸν ΕΟΤ, κατὰ δῆ-
λωση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως του. Συνεπῶς, τὸ θέμα εἶναι παρθένο, καὶ οἱ δυσκολίες με-
γάλες. Ὁστόσο, γιὰ μᾶς, ποὺ προσπαθοῦμε ν' ἀνιχνεύσουμε μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάνι
τῆς ἀγωνίας, τρόπους ἐπιβιωσης τῶν συμπατριωτῶν μας, τὸ θέμα εἶναι πρωταρχικὸ καὶ
ἡ λύση τοῦ προβλήματος ἀναγκαῖα καὶ ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ προχωρήσουμε,
νὰ εἴποῦμε καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα τις ἀπόψεις μας χαράζοντας ἓνα γενικὸ σχέδιο.

Κατ' ἀρχὴν πρέπει να ισούμε, η επιστολούμε τον πούλον μας.

Δεύτερο θέμα, πού πρέπει νά μελετήσουμε, είναι νά ίδουμε ποιόν Τουρισμό σκεφτομαστε; Νομίζω, δηλαδή είναι τά πράγματα, στήν πρώτη φάση τής άναπτυξης πρέπει νά έλιπτιζουμε μόνο στὸν έσωτερικὸ Τουρισμό. Στήν δεύτερη δυμώς φάση τῆς πλήρους άναπτυξης, ἡ βασική μας ἐπιδίωξη θὰ πρέπει νά είναι δ ἑνός Τουρισμός. Και τοῦτο, ἐν δψει πτυξης, τοῦ δρόμου ποὺ θὰ συνδέσῃ τὴν Κόνιτσα μὲ τὴν Μακεδονία καὶ γιὰ τὸν ἀποπεράτωσης τοῦ δρόμου ποὺ θὰ γίνη δ μεγάλος διεθνῆς ἄξονας, ποὺ θὰ συνδοτοῖ γράψαμε καὶ στὸ παρελθόν, δτι θὰ γίνη δ μεγάλος διεθνῆς ἄξονας, ποὺ θὰ συνδέσῃ τὴν Ἰταλία (καὶ μέσω αὐτῆς καὶ δλη τὴν Εύρωπη) μὲ τὴ Νότια Γιουγκοσλαβία, Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινούπολη, Βουλγαρία κλπ. καὶ ἐπὶ πλέον θὰ κλείσῃ τὸ τουριστικὸ

κύκλωμα τῆς Έλλάδας: 'Αθήνα — Λάρισα — Θεσσαλονίκη — Καστοριά — Κόνιτσα — Γιάννενα — Κέρκυρα — "Αρτα — Ριό — 'Αθήνα. "Ομως, ἃς μὴν αὐταπατόμαστε, ὁ Τουρισμός, δπως ἐμεῖς τὸν βλέπουμε, δὲν ἀναπτύσσεται σὰν ὅση μέσα στὴν ἔρημο. Δὲν εἶναι θέμα μιᾶς μικρῆς πόλης ἢ μιᾶς περιωρισμένης περιοχῆς. Εἶναι θέμα μιᾶς εύρυτερης ζώνης. 'Ενδος μεγάλου Κύκλου, ποὺ περιλαμβάνει περισσότερες πόλεις, καὶ μεγαλύτερη περιοχή. 'Η τουριστική, λοιπόν, ἀξιοποίηση τῆς Κόνιτσας, πρέπει νὰ γίνῃ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ Ζαγοριοῦ καὶ τῶν Γιαννίνων, ἵσως δὲ μαζὶ καὶ τοῦ Μετσόβου. Οὔτε μόνα τὰ Γιάννενα, οὔτε μόνοι ἐμεῖς, οὔτε μόνα τὰ Ζαγαροχώρια εἶναι σὲ θέση νὰ δημιουργήσουν χωριστὰ τὸ καθένα μιὰν αὐτόνομη, ἃς ποῦμε, τουριστική κίνηση. "Ολες μαζὶ οἱ παραπάνω περιοχές, παράλληλα ἀναπτυσσόμενες σ' ἓνα κοινὸ πρόγραμμα, μποροῦν ν' ἀποτελέσουν ἓνα πλήρη τουριστικὸ κύκλο ἀξιόλογο. Σὲ μᾶς τοὺς "Έλληνες, ποὺ δὲν ἔχουμε τουριστικὴ πεῖρα, εἶναι δύσκολο νὰ γίνῃ ἀντιληπτό, πῶς ὁ τουρίστας, ὅταν δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸ κολύμπι, μένοντας στὴν ἴδια πόλη πάνω ἀπὸ τρεῖς μέρες πλήττει καὶ ἀποζητάει ν' ἀλλάξῃ ἐντυπώσεις. 'Ενώ ἔρχεται νὰ ξεκουρασθῇ, κουράζεται ἀπὸ τὴ μονοτονία καὶ ἀποθυμάει ἐκδρομές, ἀποθυμάει καινούργιες ἐντυπώσεις κλπ. Λοιπόν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καθήσῃ ἓνας μέσα στὰ Γιάννενα, ἀν δὲν ὑφίσταται ἡ τουριστικὰ ἀξιοποιουμένη ἐνδοχώρα, ὅπου ὁ τουρίστας θὰ βρῇ αὐτὴ τὴν ἀλλαγή;

Πρέπει πρῶτα νὰ καταλάβουμε καλὰ ἐμεῖς καὶ οἱ Γιαννιώτες καὶ οἱ Ζαγόριστοι καὶ οἱ Μετσοβίτες, πῶς τὸ θέμα τῆς τουριστικῆς μας ἀνάπτυξης εἶναι γενικώτερο, μᾶς περιλαμβάνει ὅλους κι' ἔχουμε ὅλοι συμφέρον νὰ συμπορευοῦμε στὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξη. Μόνο ἔτσι, δπως θὰ εἴμαστε μιὰ σοβαρὴ τουριστικὴ μονάδα, θὰ ἐπιβάλουμε καὶ στοὺς ξένους τὴν τουριστική μας ὑπαρξην καὶ παρουσία.

Βέβαια, αὐτὰ ποὺ εἴπαμε παραπάνω εἶναι γενικότητες. 'Η ούσια εἶναι τί πρέπει νὰ γίνῃ ἰδιαίτερα σὲ κάθε μιὰ περιοχή, γιὰ νὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ λέμε, ὅτι εἴμαστε τουριστικὸς τόπος.

'Άλλὰ καλύτερα ἃς ἴδοῦμε τὰ πράγματα ἀπὸ μιὰ ἄλλη πλευρά. Γιατὶ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Τουρισμοῦ στὸν ὄρεινὸ Ἑλληνικὸ χῶρο καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἐπαρχία μας εἶναι δύσκολη; Πρῶτο: Γιατὶ τώρα ἡ μόδα εἶναι ἡ θάλασσα. Δεύτερο: Γιατὶ ἐμεῖς εἴμαστε στὴν "Ακρη τοῦ Κόσμου. Τρίτο: Γιατὶ δὲν ἔχουμε δρόμους καί, τέταρτο: Γιατὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικὰ ὄνειρώδη φύση μας (τὰ δάση, τὰ ποτάμια, τὶς λίμνες, τὶς χαράδρες, τοὺς δρυμοὺς καὶ τὰ ψηλὰ βουνά, ποὺ ἀναμφισβήτητα εἶναι ἀπὸ τὰ ωραιότερα τῆς Έλλάδας κατὰ κοινὴ ὄμολογία), δὲν μποροῦμε νὰ προσφέρουμε αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸν τουρίστα σχεδὸν τίποτα ἀπὸ ἔκεινα ποὺ προσφέρει στὸν σύγχρονο ἀνθρώπο ὁ σύγχρονος πολιτισμός.

Τὰ ἐμπόδια εἶναι σοβαρά. "Ομως δὲν εἶναι ἀξεπέραστα.

'Η πρώτη υλη (ἢ φύση) γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Τουρισμοῦ ὑπάρχει. Δὲν χρειάζεται τώρα τίποτ' ἄλλο ἀπὸ προσπάθεια, φαντασία καὶ προοπτική. "Ας τὸ δοῦμε, λοιπόν, τὸ πράγμα λεπτομερέστερα:

1.—Σήμερα εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἔκεινο ποὺ μᾶς τραβάει ὅλους τὰ καλοκαίρια εἶναι ἡ θάλασσα. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἔξακολουθήσῃ νὰ γίνεται στὸ μέλλον ἐπ' ἄπειρον; Νομίζω ὅτι περάσαμε κιόλας σὲ μιὰ περίοδο ἀρχομένου κορεσμοῦ. Τὸ καλοκαίρι, δσες μέρες ἡ μῆνες διαθέτει ὁ καθένας μας γιὰ ξεκούραση, πρέπει νὰ εἶναι χρόνος ἀνάπταυσης. Καὶ ἡ θάλασσα μέρα μὲ τὴ μέρα γίνεται ὅλο καὶ πιὸ ἀνυπόφορη, ἐκνευριστική. Οἱ χιλιάδες ἀνθρώποι ποὺ μαζεύονται ἔκει. Τὰ ἀπειράριθμα τρανζίστορς, ποὺ διαγωνίζονται μεταξύ τους ποιὸ θὰ ἐπικρατήσῃ. 'Ο ἀγώνας γιὰ τὴν ἔξειρεση στέγης, φαγητοῦ, χώρου γιὰ μπάνιο τὶς μέρες τῆς αἰχμῆς κλπ. δείχνουν πῶς ὁ Τουρισμὸς δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ κάμη τὴν ἐπιθυμητὴ στροφὴ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα, μιὰ καὶ τὸ ἄγχος τῶν πόλεων καθημερινὰ χειροτερεύει. Τὰ πρῶτα δείγματα ἄλλωστε αὐτῆς τῆς στροφῆς, ἐμφανίζονται κιόλας ἀνάμεσα στοὺς φίλους μας. Καὶ ἡ ξεκούραση πρέπει νὰ εἶναι πραγματική. 'Εξ ἄλλου, ἡ σύγχρονη ιατρικὴ δέχεται γιὰ μικροὺς καὶ γιὰ μεγάλους, πῶς μετὰ ἀπὸ μιὰ ὅποιαδήποτε παραμονὴ κοντὰ στὴ θάλασσα, ἡ ὡφέλεια γίνεται διπλάσια ἀν ἐπακολουθήσῃ μιὰ ξεκούραση στὸ βουνό. 'Ιδιαίτερα στὴν ἐπαρχία μας, ἡ ξεκούραση αὐτὴ μπορεῖ νὰ συνδυασθῇ καὶ μὲ μιὰ φυσιοθεραπεία - λουτροθεραπεία. Γιατὶ ύπαρχουν τὰ λουτρὰ 'Αμαράντου, τὰ λουτρὰ Καβασύλλων καὶ οἱ πανάρχαιες θεραπευτικὲς θειούχες πηγές, γνωστὲς ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποχὴ κατὰ τὴν παράδοση, τῆς Κλειδωνιάς (Κλειδονιάβιστας). Τὰ λουτρὰ αὐτὰ εἶναι μέχρι τῆς στιγμῆς ἀναξιοποίητα κι' ἄγνωστα. "Ομως τὰ ἀτμοῦχα λουτρὰ 'Αμαράντου λ.χ., θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν τὴ βάση γιὰ τὴν ἴδρυση ἔκει ἐνὸς μοναδικοῦ στὴν Εύρωπη 'Ινστιτούτο Φυσιοθεραπείας επική σκούρας αδυνατίσματος. Φυσικά, αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν ἄλλη λουτροθεραπεία. Τὸν τελευταῖο καιρὸ γίνεται μεγάλη διαφήμιση σ' ὀλόκληρη τὴν Εύρωπη τῶν τεχνητῶν ἀτμόλουτρων σὰν μεθόδου ἀδυνατίσματος. 'Εννοεῖται, ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ μέθοδος ποὺ ἥταν γνωστὴ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια, κι' ἔρχεται σήμερα στὴν ἐπιφάνεια μὲ βάση τὰ πορίσματα τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης. Οἱ ἀρχαῖοι "Έλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι τὰ ἀτμόλουτρα τὰ εἶχαν σὰν δημόσια ὑπηρεσία. Καὶ στὴ Γαλλία ἡ "Αννα

τις Βρεττάνης τὰ χρησιμοποιούσε γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὶς κυκλοφοριακές της ἀνωμαλίες, γιὰ τὸ ἀδυνάτισμά της καὶ γιὰ τὸ σφύξιμο τῶν μυώνων της. "Ἐνα τέτοιο Ἰνστιτοῦτο, μέσα σὲ μιὰ καταπληκτικὴ πραγματικὰ φύση, ὅπως εἶναι ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀμαράντου, μὲ δάση, μὲ καταρράκτες, μὲ ὥραία ὄροπέδια, θὰ εἶχε μεγαλη ἐπιτυ, α. Καὶ τὸ σοβαρότερο, θὰ μποροῦσε νὰ λειτουργήσῃ καλοκαίρι καὶ χειμώνα. Τὸ χειμώνα σὲ συνδυασμὸ μὲ σπὸρ χειμωνιάτικα.

χειμωνιάτικα.
Τὰ θειοῦχα λουτρὰ Καβασύλλων ἔχουν τὸ μειονέκτημα νὰ βρίσκονται κοντὰ στὰ σύνορα. Κι ἵσως αὐτὸ εἶναι ἔνας λόγος νὰ σκεφτοῦμε τὴ μεταφορὰ τῶν θεραπευτικῶν νερῶν μὲ σωλῆνες στὸν Κάμπο τῆς Κόνιτσας. "Αν φυσικὰ οἱ θεραπευτικὲς ίκανότητές των δὲν μειούνται. "Ετσι, ἐκεῖ κοντὰ στὰ Σέρβινα, πούναι καὶ τὸ πιὸ προσήλιο μέρος τοῦ Κάμπου τῆς Κόνιτσας, θᾶχαμε τὸ ξενοδοχεῖο, τοὺς λουτρῶνες, ἀκόμα καὶ μιὰ ἐκτεταμένη θεραπευτικὴ πισίνα.

Γιὰ τὰ λουτρὰ τῆς Κλειδωνιάς (Κλειδονιάβιστας) μᾶλλον θὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῆ τὸ ζήτημα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ Βοϊδομμάτι, σὰν κέντρο ἀναψυχῆς, κέντρου ψαρέματος τῆς περίφημης πέστροφας. Ἐπὸ χρόνια μελετιέται νὰ γίνῃ ἐκεῖ ἔνα περίπτερο. Θὰ πρέπει, λοιπόν, τὸ περίπτερο αὐτὸ νὰ συνδυασθῇ μὲ ξενοδοχεῖο. Ἐξ ἄλλου ὁ Βοϊδομμάτης καὶ στὴν περιοχὴ τῆς Κλειδονιάβιστας, ἀλλὰ καὶ λίγο πιὸ μέσα στὶς πηγές του (ὅπου τὸ περίφημο ὀρμητικὸ κεφαλάρι) προκαλεῖ καὶ σήμερα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ξένου Τουρισμοῦ. Ὁμως γιὰ νὰ είναι ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευτη τουριστικῶς περιοχὴ, κανένας μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν σκέφθηκε πώς ἐκεῖ δίπλα ὑπάρχουν ὡραιότατες βυζαντινὲς ἐκκλησίες.

ώραιότατες διαδικασίες.

Γιὰ ξεκούρασμα ἀκόμα, στὴν ἐπαρχία μας, προσφέρεται καὶ τὸ ψάρεμα. Τὸ ψάρεμα στὰ ποτάμια, μέσ' τὶς χαράδρες μας. Τὸ σπὸρ αὐτό, εἶναι σήμερα ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ σπὸρ τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης. Κι' εἶναι σχεδὸν ἄγνωστο στὸν τόπο μας. 'Η ἐπαρχία μας, εἶναι μοναδικὴ στὴν 'Ελλάδα γιὰ τὰ ψαροτρόφα τρία ποτάμια της καὶ τοὺς χία μας, παραποτάμους των. Τὸ Βοϊδομάτη, τὸν Ἀῶν καὶ τὸ Σαραντάπορο. Ποιὰ ἄλλη ἐπαρχία στὴν 'Ελλάδα διαθέτει τόσα ποτάμια καὶ τόσες μαγευτικὲς χαράδρες; 'Η χαράδρα τοῦ Βίκου καὶ ἡ χαράδρα τοῦ Στομίου εἶναι ἀνυπέρβλητα φυσικὰ στολίδια.

Τὸ ψάρεμμα δμως στὰ ποτάμια θέλει ὄργάνωση, θέλει ἐγκαταστάσεις ποὺ θὰ φιλοξενοῦν τοὺς ἔρασιτέχνες ψαράδες. Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ δημιουργηθοῦν σταθμοὶ ψαρέματος. Στὴν Κλειδωνιάβιστα, ὅπως εἴπαμε, στὴν Κόνιτσα, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Λάκκας, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ χωριὰ τοῦ Σαραντάπορου κλπ. Ποιὸς σκέφθηκε ποτὲ ἕνα Κέντρο Νεότητας κοντὰ στὶς πηγὲς τοῦ Ἀώου ἢ τοῦ Βοϊδομματιοῦ;

τητας κοντὰ στὶς πηγές του Ἀώου η του Βοιοδύματου,
Τέλος, ἂν γινόταν πραγματικότητα, ἔνα παλιό, φθηνὸς ἀπὸ ἀπόψεως κόστους, σχέδιο μας (τὸ προτείναμε σὲ παλαιότερο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας) γιὰ τὴ δημιουργία λίμνης στὴ χαράδρα τοῦ Στομίου, μὲ τὴ μέθοδο τῆς δημιουργίας φράγματος διὰ τοῦ καταρημνίσματος τῶν σχεδὸν κρεμασμένων ἀπὸ ἐδῶ κι' ἀπὸ κεῖ στὴ χαράδρα τεραστίων βράχων, μιᾶς λίμνης ποὺ θὰ εἰσχωρῇ μέχρι τὰ ἀπάτητα παρθένα μέρη πούναι πέρα ἀπ' τὸ μοναστήρι τοῦ Στομίου, ἀνάμεσα στὰ προαιώνια πεῦκα, κάτω ἀπ' τὴν ἐπιβλητικὴ «τσούκα» τῆς Γκαμήλας, ἐκεῖ ποὺ τριγυρίζουν, σὰν στὰ παρθένα δάση τῆς Ἀφρικῆς, κοπάδια τὰ ἀγριόγιδα, τὰ ζαρκάδια καὶ τὰ ἐλάφια, ἐκεῖ ποὺ δὲν λείπουν, κατὰ τὶς διαβεβαιώσεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ ξέρουν καλὰ τὴν περιοχή, οὕτε καὶ οἱ ἀρκοῦδες, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ξέρουν καλὰ τὴν περιοχή, οὕτε καὶ οἱ ἀρκοῦδες, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ σχέδιο Σενχόλτζερ (τοῦ εἰδικοῦ Ἐλβετοῦ ποὺ μελέτησε τὴν περιοχή), ποὺ προβλέπει τοποθέτηση στὴ μονὴ Στομίου τελεφερὶκ γιὰ τὴν ἀνάβαση στὰ ὄροπέδια τῆς Γκαμήλας, θὰ εἴχαμε ἔνα μοναδικὸ γιὰ δλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ σπάνιο γιὰ δλόκληρη τὴν Εύρωπη, κέντρο χειμωνιάτικων καὶ καλοκαιρινῶν σπόρ, ἀλλὰ καὶ κυνηγιοῦ. "Ἄσ μὴ ξεχνᾶμε, πῶς ἡ λίμνη αὐτὴ θὰ δρίσκεται στὴν ἀγκαλιὰ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, ἐνὸς παρθένου Δρυμοῦ, τεράστιας ἔκτασης (γιατὶ ξεκινάει ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καὶ φθάνει πέρα ἀπὸ τὸ Μέτσοβο, διασχίζοντας δλόκληρο σχεδὸν τὸ Ζαγόρι) καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τῶν ψηλότερων (σχεδὸν) ὄρεων τῆς Μεσογειακῆς περιοχῆς. Ἀναλογίζομαι μὲ ἔκσταση, τι θὰ γινόταν ἂν ὅλα τὰ πεδίων τῆς Μεσογειακῆς περιοχῆς.

2.—Εἴπαμε, ὅμως, παραπάνω, πώς εἴμαστε στὴν "Ακρη τοῦ Κόσμου. Κι' αὐτὸ εἰποίηση τῆς Ἐπαρχίας μας νὰ συμπληρωθῇ μὲ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ Ζαγοριοῦ καὶ τῶν Γιαννίνων. Ἡ παρουσία μας τότε καὶ μόνον θὰ γίνη αἰσθητὴ καὶ θὰ ἐπιβληθῇ. Καὶ τότε θὰ φανῆ, πὼς ὅχι μόνον δὲν εἴμαστε στὴν "Ακρη τοῦ Κόσμου. Ἀλλὰ ἀντίθετα εἴμαστε κοντύτερα ἀπὸ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα στὴν Εύρωπη. Εἴμαστε πλατά στὴν Κέρκυρα. Θὰ εἴμαστε, μετὰ τὴν περάτωση τοῦ δρόμου πρὸς τὴ Μακεδονία, κοντὰ

στὴν Καστοριά, στὶς λίμνες τῆς Πρέσπας. Κοντὰ στὴ Θεσσαλονίκη. Τὸ πᾶν ἔχαρτάται ἀπὸ τὴν ὑπαρξη κοντά μας καὶ γύρω μας μιᾶς ἀξιοποιημένης τουριστικῆς περιοχῆς.

3.—'Εμπόδιο, ὅπως εἴπαμε παραπάνω, εἰναι καὶ ἡ ἔλλειψη δρόμων. Δρόμων ποὺ θὰ κάνουν εὔκολη καὶ ἄνετη τὴ μετάβαση στὴ θάλασσα, στὴ Μακεδονία, σ' ὅλα τὰ ἀξιόλογα καὶ ἀξιοπεριεργα μέρη τῆς περιοχῆς. Πιστεύω ἀκράδαντα πὼς ὁ δρόμος πρὸς τὴν 'Ηγουμενίτσα μὲ τὸ μεγάλο του μῆκος (95 χιλιόμετρα) ἔβλαψε ἀφάνταστα ἀπὸ τουριστικῆς πλευρᾶς τὴν περιοχὴ τῶν Γιαννίνων, τοῦ Ζαγοριοῦ καὶ τὴ δική μας. 'Ο δρόμος πρὸς τὴ θάλασσα, πρέπει νὰ εἰναι ἵσος, ὁμαλὸς καὶ σύντομος. 'Η ἐπικοινωνία μὲ τὴν Κέρκυρα καὶ μὲ τὴν Εύρωπη ἔπρεπε νὰ γίνεται ἀπὸ τὸ συντομώτερο (ποὺ θάναι καὶ φθηνότερο) θαλασσινὸ πέρασμα. Καὶ σὰν τέτοιο ἐπὶ τῆς ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς (ἀφοῦ δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τοὺς 'Αγίους Σαράντα) αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἰναι ἡ Σαγιάδα. Μικρὸ καὶ σύντομο τὸ πέρασμα γιὰ τὴν Κέρκυρα. Λίγα τὰ χιλιόμετρα Γιάννενα — Σαγιάδα ἡ καλύτερα Βελλά — Σαγιάδα, ἐψ' ὅσον φυσικὰ γίνει καινούργια χάραξη, διεθνῶν διαστάσεων. "Ετσι ἡ τουριστική μας περιοχὴ ἔρχεται κοντύτερα στὴ θάλασσα, κι' αὐτὸ ἔχει μεγάλη βαρύτητα στὴν τουριστική μας ἀνάπτυξη. "Ἐπειτα ὁ δρόμος πρὸς τὴ Μακεδονία, ἀπὸ ὅνειρο μᾶλλον γίνεται πραγματικότητα, κι' ὅπως εἴπαμε μοιραῖα θὰ γίνῃ διεθνῆς τουριστικὸς ἀξονας. 'Απάνω στὸν δρόμο αὐτό, πρέπει νὰ καταλήγουν οἱ δρόμοι ποὺ θᾶρχονται ἀπὸ τὸν 'Αμάραντο (γιὰ τὴν ἀξιοποίησή του, ποὺ εἴπαμε) κι' ἀπ' τ' ἄλλα χωριὰ τῆς ἐπαρχίας, ποὺ θὰ κριθοῦν σὰν κέντρα τουριστικῆς ἀνάπτυξης (Τὸ Γανναδιό, ἡ Πυρσόγιαννη — 'Αγία Παρασκευὴ κλπ.). 'Ακόμα ἀπάνω σ' αὐτὸν τὸν τουριστικὸ ἀξονα πρέπει νὰ καταλήγουν καὶ οἱ δρόμοι ποὺ θὰ κλείνουν τὸ κύκλωμα τοῦ Ζαγοριοῦ καὶ θὰ περνᾶν κοντὰ ἀπ' τὰ ἀξιόλογα χωριά του. 'Ο δρόμος αὐτὸς θὰ ξεκινάῃ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, θὰ περνάῃ τὰ χωριὰ τῆς Λάκκας ('Ελεύθερο — Παλιοσέλι κλπ.), τὰ χωριὰ τοῦ Ζαγορίου Βρυσσοχώρι — Λαϊστα — Σκαμπέλι — Τσεπέλοβο — Σουδενὰ — 'Ελαφότοπο — 'Αρίστη — Πηγὲς Βοϊδοματιοῦ — Κλειδωνιάβιστα, μὲ παρακλάδια πρὸς τὸ δρόμο Γιαννίνων — Μετσόβου πρὸς τὴ Βίτσα — Μονυδέντρι, πρὸς Πάπιγκο κλπ. 'Ο δρόμος αὐτός, ὁ τελευταῖος, δὲν θάναι μόνο ἐνας τουριστικὸς δρόμος ποὺ θ' ἀξιοποίησῃ μιὰ ἀπ' τὶς όμορφωτερες περιοχὲς τῆς 'Ελλάδας, θάναι κι' ἐνας δρόμος μεγάλης Οἰκονομικῆς σημασίας. Γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν δασῶν τῆς περιοχῆς καὶ γιὰ τὴν δημιουργία οἰκονομικῆς ἀποκέντρωσης στὴν "Ηπειρο. Καμμιὰ συζήτηση δὲν χωρεῖ στὸ ὅτι οἱ δρόμοι αὐτοὶ οἱ δευτερεύοντες θὰ πρέπει νὰ εἰναι ἀσφαλτοστρωμένοι

Τέλος θὰ πρέπει νὰ ἀσφαλτοστρωθῇ καὶ ὁ δρόμος ποὺ φθάνει στὴν Μολυβδοσκέπαστη, στὸ Κέντρο αὐτὸ τῶν Βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν.

4.—'Απαραίτητη προϋπόθεση εἰναι νὰ ἔξασφαλισθῇ στοὺς τουρίστες μιὰ διαμονὴ ἄνετη. "Ενα φαγητὸ καθαρό. Στὰ χωριά μας ἡ κατάσταση μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ γρήγορα καὶ χωρὶς μεγάλα ἔξοδα. Εἰναι θέμα μιᾶς βοήθειας καὶ κάποιας πρωτοβουλίας. 'Ιδιαίτερα στὰ χωριὰ ποὺ ὑπάρχει τρεχούμενο νερὸ καὶ ἡλεκτροφωτισμὸς ἡ ἀλλαγὴ θὰ γίνῃ εὔκολώτερα. 'Απαραίτητο τὸ συγχρονισμένο ἀποχωρητήριο καὶ τὸ μπάνιο (ντοὺς). 'Απὸ προσωπικὴ πεῖρα, ξέρω πὼς ἐνας θερμοσίφωνας ταχείας θερμάνσεως στοιχίζει 180 δρχ. Αὐτὸς θ' ἀποτελέσῃ τὴ βάση τοῦ μπάνιου. Μιὰ χρηματοδότηση τῆς τάξεως τῶν 3.000 δραχ. γιὰ ὅσα σπίτια προκριθοῦν, νομίζω, ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ μετατρέψουν σὲ φιλόξενη στέγη, αὐτὸ ποὺ λένε στὸ Ζαγόρι Ξενοδοχεῖο τοῦ χωριοῦ. Βέβαια θὰ χρειασθῇ μιὰ διαρρύθμιση τῶν χώρων τοῦ χωριοῦ. Δεντροφυτέψεις. Καντερίμια κλπ. Βασικὴ ἀρχὴ νὰ κρατηθῇ τὸ στὺλ τῶν παλιῶν σπιτιῶν καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τους. Τὰ κάγκελα, οἱ καμινάδες, οἱ αύλόπορτες, οἱ πλακόστρωτες αύλες, τὰ ἀνάγλυφα νταβάνια, τὰ σαχνίσι κλπ. Καὶ νὰ δροῦν τὴν διακοσμητικὴ τους θέση ὅλα τὰ παλιὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκοκυρικῆς καὶ οἰκοτεχνίας. Στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν θὰ ἐπιμείνω περισσότερο, γιατὶ σ' ἄλλα ἀρθρα μου ἀναφορικὰ μὲ τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας ἔδωσα λεπτομέρειες ἐνὸς σχετικοῦ σχεδίου, ποὺ ἀναλογικὰ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ παντοῦ. 'Εκεῖ μίλησα καὶ γιὰ τὴ διατηρητέα μνημεῖα, καθὼς καὶ γιὰ τὸ μουσεῖον Λαϊκῆς Τέχνης ποὺ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ στὴν Κόνιτσα, ἵσως δὲ καὶ ἐνα μουσεῖο 'Αγιογραφίας στὶς Χιονιάδες. Καὶ πέρα ἀπ' αὐτό, στὰ σημεῖα ὑποδοχῆς τοῦ Τουρισμοῦ νὰ γίνουν σὲ ἡπειρωτικὸ στὺλ Μοτὲλ — ξενοδοχεῖα — περίπτερα — σταθμοί. Π.χ. "Αν γίνῃ ἡ λίμνη στὸ Στόμιο, ἐνα Μοτὲλ 30 κρεβατιῶν, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ πάνω στοὺς βράχους, ἀπ' τὴν πλευρὰ τῆς Κόνιτσας, δίπλα στοὺς καταρράκτες ποὺ θὰ σχηματισθοῦν ἀπὸ τὸ φράγμα. Καὶ στὸ Μοναστήρι τοῦ Στομίου, ἐνας Σταθμὸς ψαρέματος — Κυνηγίου καὶ ἀνάβασης στὴ Γκαμήλα. Πιθανὸν Σαλὲ κοντὰ στὴ Δρακόλιμη τῆς Γκαμήλας. Στὴ Κλειδωνιάβιστα μικρὸ ξενοδοχεῖο — λουτρῶνες καὶ ἔστιατόρια κοντὰ στὸ Βοϊδομάτη. Στὶς Πηγὲς τοῦ Βοϊδομάτη, περίπτερο. Στὸ Μονυδέντρι περίπτερο. Στὸ Γρανναδιό Περίπτερο. Στὴ διασταύρωση Βουρκοπόταμου, καὶ Σαραντάπορου σταθμὸς Κυνηγιοῦ καὶ ψαρέματος. Στὴ λάκκα, κοντὰ στὸ ποτάμι, σ' ἐνα ἀπὸ τὰ χωρά, (προτιμώτερο στὸ Παλιοσέλι), Περίπτερο. Στὸ Γλυφτόκαμπο Σταθμὸς Κυνηγιοῦ κλπ. κλπ.

Παραπέρα θὰ πρέπει μὲ τὴν Τουριστικὴ ἀνάπτυξη τῆς ζώνης νὰ καταβληθοῦν κι' ἄλλες — κι' ἄλλες προσπάθειες μέχρι μάλιστα καὶ τὸ σημεῖο νὰ τύχῃ ἡ περιοχὴ αὐτή, καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔδρεύουν σ' αὐτή, ἴδιαίτερης φορολογικῆς καὶ τελωνειακῆς μετα-
χείρισης. Καὶ ἡ μεταχείριση αὐτή νὰ κατοχυρωθῇ συνταγματικῶς, ὥστε νὰ παρέχῃ σὲ
διεθνῆ κλιμακα ἔγγυήσεις μακροχρόνιας σταθερότητας στὸν κάθε ἐπενδυτή. Οἱ ἀπαλλα-
γές αὐτὲς νὰ εἶναι καθολικὲς στὰ πρῶτα χρόνια ἐγκατάστασης, σημαντικὲς δὲ καὶ ἐνδια-
φέρουσες στὰ ἐπόμενα χρόνια ἀνάπτυξης. Μείωση λ.χ. τῶν συντελεστῶν φορολογίας τῶν
φορούμενων, γιὰ τὶς ἀνώνυμες ἑταῖρες ποὺ ἔδρεύουν στὴ περιοχή, μείωση γενικὰ τοῦ φό-
ρου εἰσοδήματος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Εὔέλικτο καὶ χωρὶς πολλὲς διατυπώσεις
καθεστὸς ἰδρύσεως ἑταῖρειῶν μὲ ἔδρα τὴν περιοχή. Τελωνειακὸ καθεστὸς σὰν αὐτὸ ποὺ
ἰσχύει στὰ Δωδεκάνησα κλπ. - κλπ.

"Ετσι ή περιοχή θ' ἀποκτήσῃ γενικώτερο ἐνδιαφέρον καὶ θὰ γίνη κέντρον πανευρωπαϊκῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν ὅπως σὲ ώρισμένα Καντόνια τῆς Ἐλβετίας. Κι' ἔνα σωρὸ ἄλλα πράγματα θὰ μποροῦσε νὰ συζητήσῃ κανένας γύρω ἀπ' αὐτὸν τὸν πυρῆνα τῶν σκέψεων μὲ προεκτάσεις ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ δημιουργήσουν θαύματα. "Ολα αὐτὰ βρίσκονται στὸ στάδιο τῶν ὄραματισμῶν. Εἶναι ώραίες ίδεες. 'Αλλὰ τὸ θέμα εἶναι πῶς θὰ γίνουν πραγματικότητα. Μάλιστα σήμερα, σὲ μιὰ περίοδο γενικοῦ ἄγχους καὶ πιεστικῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ τόπος καὶ ὁ λαός μας.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ ὅλη ὑπόθεση κατ' ἀρχὴν εἶναι ζήτημα πρωτοβουλίας. Εἶναι αὐτὸν ποὺ λέμε «Ποιὸς θὰ κινήσῃ τὸν λίθον».

αὐτὸν ποὺ λέμε «Ι Ιοιος θα κινησῃ τὸν λίουν». Ἀπὸ ὅσα εἴπαμε παραπάνω, ύπάρχουν πολλὰ θέματα ποὺ ἀπαιτοῦν σοβαρὴ χρηματοδότηση, τὸ μεγαλύτερο ὅμως μέρος, εἶναι ύπόθεση συμπαράστασης τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ τῶν ὄργανώσεων ποὺ ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὸν τὸν τόπο. Δυστυχῶς, τώρα ποὺ καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἡπείρου ἔγκατέλειψε τὴν περιοχή, δὲν βλέπω ἄλλον ίκανὸν πρωτομάστορα, γιὰ τὸ πραγματικὰ τιτάνειο αὐτὸν ἔργο, ἔξω ἀπὸ τὴν ἑταιρία Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν. Δὲν εἶναι τόσο τὰ μέσα ποὺ θὰ διαθέσῃ — καὶ νομίζω ὅτι τὰ διαθέτει — ὅσο ἡ Ἄγαπη, ἡ Πίστη καὶ τὸ Πόθος ποὺ χρειάζεται τὸ ἔργο, ὁ πόνος γιὰ τὸν τόπο καὶ ὁ καημὸς γιὰ ἓνα καλύτερο, πιὸ πολιτισμένο Αὔριο τῆς περιοχῆς.

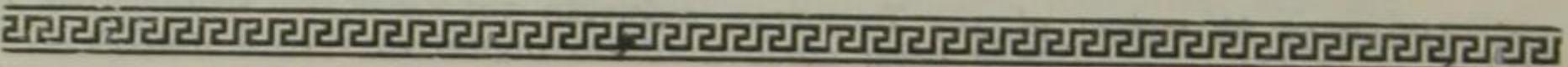
καὶ ὁ καημὸς γιὰ ἔνα καλύτερο, πιὸ πολιτισμένο Αὐριονί τῆς περιοχῆς.
Εἶμαι βέβαιος, πῶς ἂν ξεκινήσῃ αὐτὸ τὸ ἔργο, καὶ διαφημισθῆ καταλλήλως, δὲν
θὰ σταματήσῃ σὲ κανένα ἐμπόδιο. Θ' ἀκολουθήσῃ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων (ὅσων
ἔμειναν κι' ὅσων νοσταλγοῦν τὴν ἐπιστροφή), ποὺ εἶναι πραγματικὰ 'Ωκεάνεια δύναμη.
Θὰ δημιουργηθοῦν σύλλογοι καὶ ἄλλες ὄργανώσεις ποὺ θὰ βοηθήσουν τὴν κάθε προσπά-
θεια. Θὰ ἔρθουν μετὰ συνδρομητὲς ἄλλες πανελλήνιες καὶ παγκόσμιες ὄργανώσεις. Θ'
ἀπευθυνθοῦμε σὲ πρωσωπικότητες καὶ θὰ ζητήσουμε τὴ συμβολή τους. Τέλος, καὶ ἡ
Κρατικὴ στοργὴ θὰ σταθῇ κοντά μας. 'Η ὅλη ὑπόθεση μπορεῖ ἀκόμα, νὰ πάρη καὶ μορ-
φὴ μιᾶς Οἰκονομικῆς ἐπιχείρησης. Καὶ πολλοὶ θὰ βρεθοῦν νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ ὧρισμέ-
νους Κλάδους ἥ καὶ συνολικά.

Σὲ τελευταία, δημοσίᾳ, άνάλυση, τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ εἰναι καὶ θὰ παραμείνη μιὰ ύπόθεση ζωῆς καὶ μέλλοντος, ὅχι μόνο τοῦ ντόπιου πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλοκληρης τῆς Ἑλλάδας.

Είναι μιά ύπόθεση βαθύτατα ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ, με άκραίες ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ αξιώσεις. Είναι μιά ύπόθεση που θὰ μποροῦσε νὰ γίνη ὁ ΕΣΧΑΤΟΣ και ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΣ σκοπὸς ζωῆς πολλῶν ἀνθρώπων. Είναι μιὰ ύπόθεση που θὰ δώσῃ ΕΛΠΙΔΑ στὴν ἀνθρωπότητα.

"Έργο πολὺ μεγάλο, ποὺ μόνο μὲ τὴν Πρωτοβουλία ἐνὸς πετυχημένου Ὡπειρωτικοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ μποροῦσε νὰ ξεκινήσῃ. Καὶ σὰν τέτοιος ἀναμφισβήτητα εἶναι ἡ ΕΗΜ.

·Η διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλεῖ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐπαρχίας Κοιτίσης, νὰ καταβάλλουν τὴ συνδρομή τους εἰς τὸν ἐν Κοιτίσῃ ἀνταποκριτὴν κ. Α. Εὐθυμίου. Οἱ δὲ Κοινότητες νὰ ἔκδιδουν τὰ ἐντάλματα, ἐπ' ὄνόματι τοῦ κ. Α. Εὐθυμίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ανταπόκρισις κ. Α. ΕΥΘΥΓΜΙΟΥ

Τὴν 25.10.65 συνεκροτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς νΠευματικῆς Στέγης Κονίτσης Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἰς τὸ ὄποιον παρέστησαν ὁ Ἐπαρχος Κονίτσης κ. Ἀπ. Ρεμπάτης, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Ἰωαννίνων Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν κ. Κατσαδήμας, ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Νικόλ. Ντεντόπουλος, Δήμαρχος Κονίτσης, καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὁ Δήμαρχος Δελβιγακίου κ. Λάμπρου, ὁ κ. Γεώργ. ούκας, Κοινοτ. Σύμβουλος Πυρσογιάννης, ὁ κ. Κων. Σταρίδας Κοινοτ. Σύμβουλος Παρακαλάμου, ὁ κ. Ἀπόστολος Καντζέλης Πρόεδρος Κοινότητος Κράψης, καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως κ. Δημ. Πάλλας Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν. Παρέστη ώσαύτως καὶ ὁ μηχανικὸς τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. κ. Κων. Φερούκας καὶ οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας.

Τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνέδριου ἐκήρυξεν ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ γενικὰ αἰτήματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ. Ἀκολούθως ώμιλησεν ὁ Δήμαρχος Κονίτσης καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως, ἀναπτύξας ἐν περιλήψει τὰ αἰτήματα τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης. Ἐξήτησε δὲ συγκεκριμένως τὰ ἔξης: Τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐθνικῆς δόσου Κονίτσης - Νεαπόλεως καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν Κονίτσης - Διστράτου - Γρεβενῶν καὶ Φουρκᾶς - Μακεδονίας, διὰ νὰ κατέληθη τὸ κόστος ώρισμένων ἐμπορευμάτων, νὰ ἀξιοποιηθοῦν αἱ πλουτοπαραγωγικαὶ πηγαὶ τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ σταματήσῃ κατὰ τὸ δυ-

νατὸν τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ τῆς ἀστυφιλίας. Ἐξήτησεν ἐπίσης τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ Γραφείου Τ.Υ.Δ.Κ. Κονίτσης καθ' ὅτι ὑπάρχει εἰς μόνον ὑποιμηγανικός, μὴ ἐπαρκῶν εἰς ἓνα Δῆμον καὶ τεσσαράκοντα Κοινότητες. Συνάμα δὲ ἐξήτησε καὶ τὴν μείωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. εἰσφορῶν τῶν Κοινοτήτων, διότι εἶναι ὑπέρογκοι ἐν σχέσει πρὸς τὰ κατασκευαζόμενα ἔργα καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων Τ.Υ.Δ.Κ. λαμβανομένους μισθούς. Π.χ. ὁ Δῆμος Κονίτσης κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος κατέδαλλεν 28.000 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ κατεσκεύασεν ἔργα, ἢ ἀξία τῶν ὄποιων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Δήμαρχος ἐξήτησε τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δρυκτοῦ πλούτου τῆς ἐπαρχίας, ὅπως εἶναι τὰ κοιτάσιμα ἀμιάντου Πύργου καὶ χρωμίου Βουρμπιάνης, καὶ, τέλος, ἀνέπτυξε τὰ ζητήματα τοῦ Δήμου, ζητήσας τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Σφαγείων ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς, τὴν κατασκευὴν συγχρονισμένων ἀφοδευτηρίων τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ τηγίματος τῆς 36ης ἐπαρχιακῆς δόσου (διαπλάτυνσιν καὶ σκυρόστρωσιν ἢ ἀσφαλτόστρωσιν) ἀπὸ Κεντρικῆς Ἀγορᾶς μέχρι Πλατανίων κ.ἄ.

Κατόπιν ώμιλησαν οἱ κ.κ. Γ. Δούκας, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ ζητήματα ἥλεκτροφωτισμοῦ, Ἁγροτικῶν Ἱατρείων, ὑδρεύσεως, κατολισθήσεων κλπ., ὁ κ. Σταρίδας, τογίσας τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς ἔργων ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὰ χωρία πρὸς ἀνακούφισιν τῶν κατοικούντων καὶ ἐπανδρούντων τὴν πάτριον γῆν, καὶ ὁ κ. Καντζέλης, τογίσας ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ φόρου

χαπνοῦ καὶ μόνον ἔὰν ἐδίδοντο εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας θὰ εὐγινέρουν, διότι, προσέθεσεν, ἐνῷ τὰ ἔσοδα αὐτὰ ἀνέρχονται εἰς δύο καὶ ἡμισυ δισεκατομμύρια ἑτησίως, μόνον 450 ἑκατομμύρια ἔξ αὐτῶν δίδονται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

**

Κατόπιν ωμίλησαν οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας ἀναπτύξαντες τὰ αἰτήματα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν Κοινοτήτων των.

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀγ. Παρασκευῆς κ. Νικ. Χαρισιάδης εἶπεν ὅτι ἡ Κοινότητος του ἔχει προϋπολογισμὸν ἀνερχόμενον εἰς 250.000 δραχμὰς ἑτησίως, ἀλλὰ λόγω ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ Τ.Υ. Δ.Κ. καὶ Ἐπαρχείου Κονίτσης δὲν κατασκευάζονται ὅσα θὰ ἔπειπε ἔργα. Ἐξήτησεν δὲ τὴν τοποθέτησιν Ἰατροῦ εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον προτείνας τὴν ἐπιστράτευσιν γεαρῶν ἰατρῶν εἰς δυνατὸν Στρατιωτικῶν τοιούτων εἰς τὰ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα, τὴν παροχὴν ἥλεκτροφωτισμοῦ, καὶ τὴν δελτίωσιν τῆς ἀμαξικῆς ὁδοῦ Κονίτσης — Ἀγ. Παρασκευῆς.

Ο Πρόεδρος Ἀετοπέτρας κ. Δημ. Καρακατσάνης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κοινότητος του ἔχει πενιχρότατον προϋπολογισμὸν καὶ παρεπογέθη διότι ἡ Κοινότητος του ὅπως καὶ αἱ πέριξ αὐτῆς ἐστερήθησαν τῶν ἐπισκέψων τοῦ Ἀγροτικοῦ ἰατροῦ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας.

Ο Πρόεδρος Ἀηδονοχωρίου κ. Κων. Δήμου, ἐξήτησεν ὅπως ἡ ἀμαξικὴ ὁδὸς Κονίτσης — Μολυβδοσκεπάστου διέλθῃ διὰ τοῦ χωρίου του καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ κάμπου ὃς διέρχεται μὴ ἔξυπηρετοσα τοὺς κατοίκους του. Ἐπίσης ἐξήτησεν ὅπως τὸ πρώτον καὶ τελευταῖον δρομολόγιον Κονίτσης — Ἰωαννίνων ἐκτελεῖται μέσω Μπουραζανίου καὶ Δέματος πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῶν ἔκει χωρίων. Τὸ ἴδιον αἴτημα ἀνέπτυξαν καὶ ἄλλοι πρόεδροι τῶν πέριξ τοῦ Μπουραζανίου Κοινοτήτων.

Ο Πρόεδρος Ἀσημοχωρίου κ. Ἀχ. Χολένας, ἐξήτησεν τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέ-

σμοῦ τῶν Κοινοτήτων Γράμμου, διότι μετὰ τὴν μεταρύθμισιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὰ ἔσοδά του εἶναι μηδαμινὰ καὶ δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε διὰ τὰ ἔσοδα διοικήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν μηχανημάτων του. Ἐπίσης ἐξήτησεν ὅπως σκυροστρωθοῦν καὶ συμπισθοῦν διὰ ὁδοστρωτῆρος τὰ ἐπὶ τῶν νέων γεφυρῶν τῆς ὁδοῦ Πυρσογιάννης — Ἀσημοχωρίου, ἐναποτεθέντα χώματα, διότι θὰ καταστοῦν ἀδιάβατοι μὲ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ χειμῶνος.

Ο Πρόεδρος Δροσοπηγῆς κ. Γεώργιος Τζηλιούλης λέγει ὅτι ἐνῷ ἡ Κοινότητος του ἔχει 650 κατοίκους, ἔχει πενιχρότατον προϋπολογισμόν. Τὸ Σχολεῖον ἔχει 100 μαθητὰς μὲ δύο μόνον δασκάλους, ἐνῷ εἶναι ἀπαραίτητος καὶ τρίτος. Ἐχει καὶ 22 νήπια, ἀλλὰ στερεῖται νηπιαγωγοῦ.

Τὰ δάση ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ δρυῖον τὰ ἐκμεταλλεύεται, ἀλλὰ δὲν ἔχει κατασκευάση οὐδὲν προστατευτικὸν φράγμα δι’ αὐτά. Ἐπὶ πλέον δὲ οἱ χέρσοι ἀγροὶ των, ἐπὶ τῶν δρυῶν φύονται χαμόκλαδα περιέρχονται συντόμως εἰς τὴν ἔξουσίαν καὶ κατοχὴν τοῦ δασαρχείου (Δημοσίου), ἀπαγορευομένης πλέον τῆς ἐκχερσώσεως καὶ σπορᾶς των, ὑπὸ τῶν κατοίκων. Τέλος, δὲ ἐσωτερικὸν ὑδραγωγεῖον τῆς Κοινότητος παραμένει ἡμιτελές.

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀμαράντου κ. Παναγιώτης Στέργιος, ἀναφέρει ὅτι τὸ χωρίον του ἡρίθμει 150 οἰκογενείας καὶ τώρα ἀπέμειναν μόνον 60. Ἐχει μὲν ἡ Κοινότητος 350 χιλιάδας ἑτήσιον προϋπολογισμόν, ἀλλὰ εὑρίσκεται χρεωμένη εἰς τὴν Α.Τ.Ε., διότι πρὸ τριετίας περίπου συγῆψεν δάνειον ἐξ ἐνὸς ἑκατομμυρίου — τὸ δρυῖον ἀνῆλθεν μέχρι σήμερον διοῦ μὲ τοὺς τόκους του εἰς ἕνα καὶ ἐπτακοσίας χιλιάδας — καὶ κατεσκεύασεν τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν ἀπὸ γεφύρας Ἐξοχῆς μέχρι Ἀμαράντου. Ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ δανείου 900 περίπου χιλιάδες καὶ δφεῖται ἐτέρας 780, αἱ δρυῖαι θὰ ἀνέλθουν ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἑκατομμύριον, μέχρι τῆς ἔξοφλήσεώς των. «Πήραμε ἕνα, θὰ δώσωμεν δύο, λέγει χαρακτηριστικῶς δ κ. Πρόεδρος, καὶ δ δρόμος δὲν ἐτελειοποιήθη. Τὸν χειμῶνα ἡ συγκοινωνία θὰ διακοπῇ διότι δὲν κατε-

σκευάσθησαν ἀκόμη δχετοί, οὔτε ἐσκυροστρώθη. Ἐχομεν ἀνάγκην συνάψεως δανείου ἐκ 200.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑξωτερικοῦ ὑδραγωγείου. Ἐπὶ πλέον δὲ κ. Πρόεδρος ἑζήτησεν τὴν ἑξαίρεσιν τῶν κατοίκων ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ καταναλισκομένου ρεύματος διὰ τὸν ἑξωτερικὸν φωτισμόν, καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἀτμοθερμῶν (λουτρῶν) Ἀμαράντου, ὡς ἐπισήμων ὑπὸ τοῦ κράτους, διὰ νὰ τύχουν τῆς δεούσης ἀξιοποιήσεως.

**

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καλλιθέας κ. Βασιλείος Γκοῦντας, ἑζήτησεν τὴν κατασκευὴν Σχολείου, διότι τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον εἶναι ἔρείπιον. Ἐζήτησεν ἐπίσης καὶ τὴν κατασκευὴν κανονικῆς ἀμαξικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς τοιαύτης μέχρι τοῦ χωρίου, καὶ τὴν κατασκευὴν μιᾶς γεφύρας εἰς τὸν κάμπον. Ἀνέφερεν ἐπίσης δὲ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος κατεσκευάσθησαν 8 — 9 πρόδοιοι, παρὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἀώου, ἀλλ' εἶναι ἀτελεῖς καὶ δὲν δύνανται γὰρ συγκρατήσουν τὴν δρμὴν τοῦ ποταμοῦ, ὁ δποῖος καταβροχθίζει τὸν κάμπον των, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

**

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστανέας κ. Κων) νος Μούσιος, λέγει δὲ τὸ χωριό του εἶχε 160 οἰκογένειες καὶ τώρα ἀπέμειναν 100. Ζητεῖ νὰ γίνη νέα Ἐπαρχιακὴ ὁδὸς ἀπὸ Καστανέαν πρὸς Λαγκάδαν καὶ Δροσοπηγήν, ἥ δποία θὰ ἑξυπηρετήσῃ ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς τρεῖς Κοινότητας, καὶ θὰ συμβάλῃ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν καλλιτέραν ἐκινετάλλευσιν τῶν δασῶν τῆς περιοχῆς. Ἐζήτησεν ἐπίσης τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ, καὶ τὴν ἐπίσκεψιν ἱατροῦ ἄπαξ τουλάχιστον τῆς ἑδδομάδος.

**

Ο Πρόεδρος Λυκορράχης κ. Μιχαήλ Φασούλης, ἀναφέρει δὲ τὸ προϋπολογισμὸς τῆς Κοινότητος του ἀνέρχεται καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 500.000 δραχμῶν ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν δασῶν. Παραπονεῖται ὅμως διότι ἥ δασικὴ ὑπηρεσία — λόγω ἐλλείψεως προσωπικοῦ ὡς διατείνεται δὲ κ. Δα-

σάρχης Κονίτσης — καθυστερεῖ ἐπὶ διετίαν περίπου τὴν διεκπεραίωσιν (ἔγκρισιν καὶ ἐπαλήθευσιν διαχειριστικῆς ἐκθέσεως κλπ.), διὰ νὰ γίνη ἥ δημοπράτησις καὶ ὑλοτόμησις τῆς ξυλείας. Ζητεῖ ἐπίσης τὴν ἀποστολὴν ἔστω καὶ στρατιωτικῶν ἱατρῶν εἰς τὰ ἀκριτικὰ χωρία, τὴν κατασκευὴν βατῆς ὁδοῦ δι' αὐτοκίνητα μέχρι Πιστίλιαπης, διὰ νὰ ἑξυπηρετῶνται τὸν χειμῶνα αἱ πέριξ Κοινότητες, τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐνεργειῶν πρὸς μεταφορὰν τοῦ κατολισθαίνοντος χωρίου του, παρὰ τὴν θέσιν Πιστίλιαπη, πλησίον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ· καὶ τέλος, παραπονεῖται δὲ αἱ ἐργασίαι τῆς ΜΟΜΑ, ἥ δποία ἀνέλαβεν τὴν διάνοιξιν τῆς πρὸς Μακεδονίαν Ἐθνικῆς ὁδοῦ Κονίτσης — Νεαπόλεως, καρκινοθατοῦ.

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μαζίου κ. Αθανάσιος Σπύρου, ἀνέφερεν δὲ τὰ αἰτήματα τῆς Κοινότητός του εἶναι, ἥ ἀποστολὴ διδασκάλων διότι εἰς τὸ σχολεῖον των φοιτοῦν 100 μαθηταί, ἥ κατασκευὴ δρόμων καὶ γεφυρῶν ἐντὸς τῆς πεδιάδος των, ἥ ἐπίσκεψις ἀγροτικοῦ ἱατροῦ, καὶ τέλος ἥ καθιέρωσις διελεύσεως τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου λεωφορείου τῶν Ἰωαννίνων ἐκ τοῦ χωρίου του. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως ἀνταπήγνυται ἀλλοι, δὲν δὲν συμφέρει εἰς τοὺς Κονίτσιώτας καὶ τοὺς κατοίκους ἀλλων χωρίων γὰρ πληρώνουν εἰσιτήριον ἐπιβαρυγόμενον κατὰ 12 χιλιόμετρα ἐπὶ πλέον.

Ο Πρόεδρος Μελισσόπετρας κ. Μηνᾶς Λωτος, ἀναφέρει δὲ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός του ἔφυγαν γιὰ τὴν Γερμανίαν καὶ τώρα παίρνουν καὶ τὶς οἰκογένειές των. Ο τριψυλλόσπορος τὸν δποῖον παράγει τὸ χωριό του σαπίζει ἀζήτητος. Μὲ προϋπολογισμὸν 10.000 ἐτησίως, δὲν δύναται γὰρ κατασκευάσῃ οὐδὲν ἔργον. Πρέπει νὰ γίνη νέα ἀγροτικὴ ἀμαξικὴ ὁδός, ἀλλὰ ὡς ἀναφέρει δὲ μηχανικὸς τῆς Τ.Α.Δ.Υ.Κ. κ. Φερούκας, χρειάζονται 170.000 δραχμαί. Ζητεῖ ἐπίσης ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως περὶ διενεργείας ἀναδασασμοῦ, δὲν δποῖος εἶναι ἀσύμφορος εἰς τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων.

**

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μολίστης κ. Χριστόδουλος Λέτσιος ἑζήτησεν τὴν σκυ-

ρόστρωσιν τῆς ἀμαξικῆς ὁδοῦ ποὺ δδηγεῖ πρὸς τὸ χωρίον του διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἐν ὁψὶ τοῦ χειμῶνος ἔστω καὶ η̄ δἰς τῆς ἑδομάδος ἐκτελουμένη δῑ ἡμιφορτηγοῦ συγκοινωνία. Ἐξήτησεν ἐπίσης ἡλεκτροφωτισμὸν καὶ τὴν ἐπίσκεψιν ἰατροῦ, διότι ἀπὸ ὀκταμήνου δὲν ἐνεφανίσθη τοιοῦτος εἰς Μόλισταν.

Ο Πρόεδρος Μολυβδοσκεπάστου, ἐξήτησεν τὴν συντήρησιν τῆς ἀμαξικῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπέμεινεν νὰ μὴ διέλθῃ αὐτὴ μακρὰν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεοτόκου, διότι ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτήν. Οἱ κάτοικοι εἶναι δλίγοι καὶ πτωχοί. Γογγύζουν διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Κοινοτικοῦ φωτισμοῦ. Ἐργον οὐδὲν δύναται νὰ κατασκευάσῃ, δεδομένου ὅτι δ προϋπολογισμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμῶν. Οὕτε καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ, διότι εἰς τὸ χωρίον του ἔμειναν σχεδὸν μόνον τὰ ἀνήλικα παιδιὰ καὶ οἱ γέροντες. Ἐδαπανήθησαν λέγει 500.000 δραχμαὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ φράγματος ὑπὲρ τοῦ κράτους, ἀλλὰ τοῦτο ἔμεινεν ἡμιτελὲς ἐλείψει ἑτέρων 200 χιλιάδων.

**

Ο Πρόεδρος Μοναστηρίου κ. Σπυρίδων Κατσίκης, εἶπεν ὅτι τὸ χωριό του ἦταν πλουσία καὶ εὐημεροῦσα Κοινότης, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τώρα ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθὸν «περασμένα μεγαλεῖα καὶ διηγόντας τα νὰ κλαῖσ». Τὸ χωρίον ἀπέχει 16 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν καὶ ἔχει δὶς τῆς ἑδομάδος συγκοινωνίαν διὰ τοῦ ὑπάρχοντος χωματοδρόμου, ἡ̄ δποία θὰ διακοπῇ τὸν χειμῶνα, λόγω τῆς κακῆς καταστάσεως του. Ἐξήτησεν ἐπίσης ἡλεκτροφωτισμὸν καὶ τὴν ἐπίσκεψιν ἀγροτικοῦ ἰατροῦ, καθὼς καὶ τὴν κατασκευὴν 1.800 μέτρων δρόμου, διὰ γὰ συνδεθῆ ἡ Κοινότης του μὲ τὴν Μόλισταν. Όμοιώς δὲ ἐξήτησε καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γράμμου, διότι, ως εἶπεν, ἡ Κοινότης του προσέφερεν πρὸς αὐτὸν 200.000 δραχμῶν ἔναντι ἔργων ἀξίας 20 — 30 χιλιάδων.

**

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὁξας κ. Αναστάσιος Ζούκης, ἀνέφερεν ὅτι ἡ Κοι-

νότης του ἔχει ἑτήσιον προϋπολογισμὸν μόνον 13.000 καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰ δάση τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον. Τὸ Σχολεῖον εἶναι ἑτοιμόρροπον καὶ οἱ μαθηταὶ στεγάζονται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον. Υπάρχει ἀπὸ πολλῶν μηνῶν πίστωσις 190 χιλιάδων δραχμῶν κατατεθειμένη εἰς τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ δυστυχῶς καθυστερεῖ ἀδικαιολογήτως ἡ σύνταξις τῆς σχετικῆς μελέτης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας μηχανικῆς ὑπηρεσίας. Ἐξήτησεν δὲ καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἀμαξικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Βουρμπιάννης μέχρι Ὁξας, καθὼς καὶ τὴν δρομολόγησιν ἡμιφορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ἔστω καὶ ἀπαξ τῆς ἑδομάδος.

Ο Πρόεδρος Πηγῆς κ. Ἀνδρέας Βουρδούκας, ἐξήτησεν τὸν ἡλεκτροφωτισμὸν τῆς Κοινότητός του, καθὼς καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἑξῆς ζητήματος: Συνεπεία λάθους καὶ παρανοήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1963, ὅτε κατεσκευάζετο ἡ ἀμαξικὴ ὁδὸς ἀπὸ διακλάδωσιν Ἐπαρχιακῆς μέχρι τοῦ χωρίου των, ἔξετελέσθησαν ἐργασίαι ἀξίας 30.000 δραχμῶν ἐπὶ πλέον τῶν γύνπαρχόντων πιστώσεων, μὲ συγέπειαν νὰ παραμένουν ἔκτοτε οἱ ἐργασθέντες ἐργάται ἀπλήρωτοι. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος, δ ὑπομηχανικὸς τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. κ. Φερούκας ἐπειδανῶν ἀναφέρει ὅτι συνέστησεν τότε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον ὅτι ἡ πίστωσις ἦτο δλιγωτέρα κατὰ 30.000 ἀφ' ὅτι ἐνόμιζεν καὶ νὰ σταματήσουν αἱ ἐργασίαι, ἀλλὰ δ ἡ Πρόεδρος δὲν κατεγόρησεν καλῶς κλπ.

**

Ο Πρόεδρος Πλαγιᾶς κ. Ἡλίας Τσάγιας, ἀνέφερεν πρώτην τὴν μεγάλην πληγὴν τῆς Κοινότητός του, τὰς κατολισθήσεις συνεπεία τῶν δποίων κυνδινεύουν ὅλα τὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ νὰ καταστοῦν ἑτοιμόρροπα. Κατόπιν — δπως ὅλοι — ἐξήτησεν τὴν ἐπίσκεψιν ἰατροῦ, συγκοινωνίαν καὶ τέλος τὴν ἀποστολὴν ἐνδεδιασκάλου, διότι τὸ σχολεῖον των εἶναι διτάξιον μὲ 67 μαθητὰς καὶ ἔχει ἔνα μόνον διδάσκαλον.

**

Ο Πρόεδρος τῆς Ηυρσογιάννης κ. Λάζαρος Γιαντσιούλης ἔνα καὶ μόνον παράπονον ἔξεφρασεν. Ἀπὸ διετίας σχεδὸν ὑπέ-

βαλλεν πρὸς τὸ Δασαρχεῖον Κονίτσης τὴν διαχειριστικὴν ἔκθεσιν καὶ λοιπὰ δικαιολογητικά, ἀλλὰ ἡ διεκπεραιώσις των χρονίζει, «καὶ πιθανὸν γὰρ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ τρίτον ἔτος, εἶπεν, διὰ γὰρ καταστῆ δυνατὸν γὰρ ὑλοτομήσωμεν εἰς τὸ Κοινοτικὸν δάσος μας καὶ γὰρ εἰσαχθοῦν χρήματα εἰς κενὸν Κοινοτικὸν Ταμεῖον».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ἐπενέθη ὁ κ. Ἐπαρχος, ὁ ὅποιος ἀνέφερεν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἡρώτησεν τὸν κ. Δασάρχην, διατί παρατηρεῖται αὐτὴ ἡ βραδύτης, καὶ ἔλαθεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι στεροῦνται ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ. Ὁ Πρόεδρος Πυρσογιάννης, ὅμως, διμοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου του Λυκορράχης ἀνταπήντησαν ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ μόνον τὰ Κοινοτικὰ δάση παρατηρεῖται αὐτὴ ἡ βραδύτης, ἐγὼ διὰ τὴν ὑλοτόμησιν τῶν δημοσίων δασῶν, αἱ γραφειοκρατικαὶ διατυπώσεις διεκπεραιοῦνται ταχύτερον.

**

Ο Πρόεδρος Φούρκας κ. Κων.) νος Τσούτσας ἐξήτησεν ὅπως τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἀνέρχεται καὶ διανυκτερεύῃ εἰς τὸ χωρίον του, ὅπου τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ καὶ οὐχὶ εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν. «Ἡ ἀπόστασις εἶπε δὲν εἶναι μεγάλη, μόνον 12 χιλιόμετρα, τὰ δποῖα φυσικὰ θέλουν καὶ σκυρόστρωσιν». Ἐπίσης δὲ ἐξέφρασεν μέγα παράπονον, ὅτι, πέντε χιλιάδες στρέμματα ἴδιωτικῶν ἐκτάσεων ἥμιδασωθέντων, τὰ κατέλαθεν τὸ δημόσιον, ἀπωλεσθείσης τῆς ἴδιοκτησίας τῶν κατοίκων.

**

Ο Πρόεδρος Κλειδωνιᾶς κ. Βασίλειος Γιαννόπουλος εἶπεν ὅτι ἡ Κοινότης του (δηλαδὴ ὁ νέος παρὰ τὴν Ἐθνικὴν δδὸν οἰκισμὸς) ἔχει ἀνάγκην Ἐκκλησίας καὶ Νεκροταφείου, διότι ἀναγκάζονται γὰρ μεταφέρουν τοὺς νεκρούς των ἐπὶ 1, 30' ὕραν ἐπ' ώμου ὑψηλὰ εἰς τὸν παλαιὸν οἰκι-

σμὸν καὶ γὰρ τοὺς θάπτουν. Ἐξήτησεν δὲ καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ιαματικῶν πηγῶν τοῦ χωρίου του, ἐπὶ τῶν δποίων ἐλούσθη ὁ αὐτοκράτωρ Κων.) νος Πωγωνᾶτος. Ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς Κοινότητος ὅμως, ώς ἀνέφερεν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 15 — 20 χιλιάδας, καὶ συνεπῶς δὲν δύναται γὰρ κατακευάση τίποτε ἄγεν τῆς ἀρωγῆς τοῦ κράτους. Ἐρωτηθεῖς δὲ ὁ κ. Πρόεδρος, σχετικῶς μὲ τὸν ἀγαδασασμόν, ἀπήγνησεν δὲ τι αὐτὸς μόνον ἐνα 30% ὀφέλησεν.

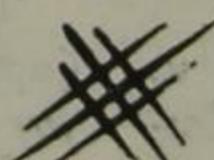
**

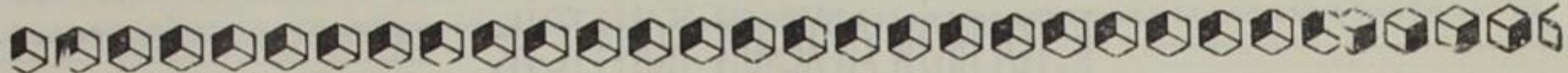
Οι παραστάντες Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Πουρνιᾶς καὶ Νικάρωνος δὲν ώμιλησαν. Οἱ δὲ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Λάκκας, Ἀώου, ἦτοι Ἐλευθέρου, Παλαιοσελίου, Παίδων, Ἀρμάτων, καὶ Διστράτου, δὲν παρέστησαν. Ομοίως καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Ἀετομηλίτσης, Πληκατίου, Γοργοποτάμου, Χιονιάδων, Βουρμπιάνης, Λαγκάδας, Πύργου, Ἀγίας Βαρβάρας, Γραναδιοῦ, Ὅξοχῆς, Καβασίλων, καὶ Ηλιορράχης, ἀπουσίασαν ἀπὸ τὸ συνέδριον.

**

Μετὰ τοὺς Προέδρους, ώμιλησεν ὁ Ἐπαρχος κ. Ρεμπάπης, εὐχαριστήσας τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς τοπικῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καθὼς καὶ τοὺς ώμιλήσαντας Προέδρους Κοινοτήτων, οἱ δποῖοι τὸν κατετόπισαν ἐπὶ τῶν τοπικῶν ζητημάτων τῶν χωρίων των.

Τελευταῖος ἐπισφραγίσας τὴν συνεδρίασιν ώμιλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως, Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν κ. Κατσαδήμας, διτις ἐξέφρασεν τὴν εὐχὴν τῆς ταχεῖας ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ Κονίτσης — Νεαπόλεως, ώς μόνης ἐγδεδειγμένης διὰ τὴν μετὰ τῆς Μακεδονίας σύγδεσιν, καὶ ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως, ὅπως τὸ ἔργον ἀναληφθῇ ὑπὸ ὑπευθύνων ἐργολάβων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς ΜΟΜΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Τοῦ κ. Ε. ΜΕΝΤΡΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

πλημμελῶς. Μία ἀρδευτικὴ τάφρος, ἐν σύστημα συλλογικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν βοσκῶν καὶ μία μεθοδικὴ ἀναδάσωσις θὰ ἐπηγύξουν ταχέως καὶ σημαντικῶς τὰ εἰσόδηματά των. Τὸ θαυμάσιον τοπίον θὰ ἡδύνατο γὰρ προσελκύση ἐπίσης τὸν τουρίστα. Ὁ αὐτοκινητόδρομος δύναται γὰρ καταστῆση τοῦτο ἐπιτευκτόν. Ὅλαι αἱ προϋποθέσεις ὑφίστανται διὰ γὰρ ἐπιχειρήσωμεν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μίαν πρώτην ἀπόπειραν γὰρ ἔξασφαλίσωμεν μίαν ταχεῖαν ἐπιτυχίαν, ἐὰν οἱ κάτοικοι του ἐνδιαφερθοῦν, πραγματικῶς διὰ τοῦτο. Ἡ πεῖρα αὕτη θὰ ἐπέτρεπε γὰρ δώσωμεν λύσεις τεχνικάς, οἰκονομικάς καὶ κοινωνικάς, διὰ τῶν ὅποιων θὰ ἡδύγαντο γὰρ ἐμπνευσθοῦν τὰ χωρία τὰ δόποια διαθέτουν διλιγωτέρας δυνατότητας καὶ μικρὸν περιθώριον πρόδου πλέον περιωρισμένον.

Ἡ κοινωνικοοικονομικὴ ἀνάπτυξις μιᾶς ἀγροτικῆς περιοχῆς θεωρεῖται συνηθέστατα ως πρόβλημα κυρίως τεχνικὸν καὶ ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Ἡ μελέτη τῶν ἔξ τούτων χωρίων μᾶς ὀδηγεῖ ἀντιθέτως γὰρ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν μὴ ἀλληλοεξάρτησιν τῶν διαφόρων προβλημάτων: τὴν γεωργίαν καὶ τοὺς ἄλλους κλάδους δραστηριότητος, τὴν περιοχὴν καὶ τὸ σύνολον τῆς χώρας, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸν τοπικὸν πολιτισμόν, ἰδιαιτέρως τὸ σύστημα ἀξιοποιήσεως.

Ἐδοκιμάσαμεν γὰρ ἀποδεῖξωμεν ἀγωτέρω ὅτι μεμονωμένη ἡ γεωργία χωρίς γὰρ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ σύνολον τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, κινδυνεύει γὰρ καταλήξη εἰς τὸ τέλος ἐνὸς ώρισμένου χρονικοῦ διαστήματος εἰς γὰρ ἀποτέλεσμα ἀντίθετον ἐκείνου τὸν δόποιον ἐπιδιώκομεν. Ἐν ηὕημένον γεωργικὸν εἰσόδημα ἀντὶ γὰρ ἔξυπηρετήση τὴν πρόδον τοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ συστήματος κινδυνεύει γὰρ τοῦ ἐπιτρέψη γὰρ ἐπιζήση μερι-

κὰ ἔτη ἐπὶ πλέον χωρὶς γὰρ μετασχηματισθῆ: τὸ ἀποτέλεσμα θὰ διμοίᾳζε πρὸς τὸ ὁξυγόνον τὸ χορηγούμενον εἰς γὰρ ἑτοιμοθάνατον· μία κρίσις σοβαροτέρα θὰ ἥκολούθει αὐτὴν τὴν προσωρινὴν δελτίωσιν.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς γεωργίας ἔξαρταται ἀπὸ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἄλλων τομέων δραστηριότητος. Μόνον ἡ δημιουργία ἔξω - ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεως ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς περιοχῆς θὰ ἐπιτρέψῃ γὰρ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἀποδοτικὰς ἐργασίας αἱ ἀργοῦσαι σήμερον εἰς τὰ χωρία ἐργατικαὶ χεῖρες. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐνεργοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ θὰ διευκολύνῃ τὴν σύμπτυξιν τῶν ἐκμεταλλεύσεων, αἱ δοποῖαι ως ἐκ τούτου θὰ δύνανται γὰρ προσανατολισθοῦν πρὸς τὴν παραγωγὴν ἐμπορευσίμων προϊόντων καὶ γὰρ ἀπαλλαγοῦν τοῦ νῦν ἐπικρατοῦντος συστήματος αὐταρκείας. Ἀρχῆς γενομένης, ἡ κίνησις θὰ αὐτοτροφοδοτήται, δεδομένου ὅτι οἱ μεταπηδήσαντες εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς ἐργάται θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀγοραστὰς γεωργικῶν προϊόντων συμβάλλοντες οὕτω εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς γεωργίας. Ἐπομένως ἡ λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς περιοχῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν γδυγατῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων: τουρισμός, βιοτεχνία, ἀξιοποίησις ὑδροεληκτρικῶν πηγῶν κλπ. Δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός μας γὰρ ἀπαριθμήσωμεν τὰς δυνατότητας αἱ δοποῖαι παρουσιάζονται εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς, ἀλλὰ δὲν θὰ παύσωμεν γὰρ ἐπιμένωμεν ἐπὶ τῆς βαρυγούσης σημασίας αὐτῶν ἐπὶ τῆς γεωργίας.

Ἐπὶ πλέον, εἶναι πασιφανές, ὅτι ἡ "Η-πειρος δὲν δύναται γὰρ ἐκσυγχρονισθῆ διὰ τῶν ἴδιων τῆς μέσων. Ἡ οἰκονομικὴ τῆς ἀνάπτυξις θὰ ἔξαρταται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνόλου τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ως καὶ τὴν ἔξωτερικὴν τοιαύτην.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Τοῦ κ. Α. ΕΥΘΥΓΜΙΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καὶ ἔτσι σταμάτησε προσωρινὰ ἡ διαμάχη γύρω ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς ΜΟΝΗΣ καὶ περιοχῆς ΒΕΛΛΑΣ ἡ ὁποία ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἀποτελοῦσε, καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ Κονίτσης καὶ Ἰωαννίνων. Μετὰ τὸ 1916 ὅμως, ἡ διαμάχη ξανάρχισε καὶ συνεχίζεται μὲ διάφορες φάσεις καὶ μορφές· ἀλλὰ ἃς ξαναγυρίσωμε στὸ θέμα μας καὶ στὴν ἐποχὴ ποὺ ίστοροῦμε.

Καὶ ἀπὸ μία ἔκθεση τοῦ νεοεκλεγέντος ἐφόρου Παναγιώτου Στ. Ρούβαλη μὲ ἡμερομηνίᾳ 7 Ὁκτωβρίου καὶ χρονολογίᾳ 1899, πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς παραληφθέντας ἀπὸ αὐτὸν λογαριασμοὺς τῶν παρελθόντων ἔτῶν, «ἔφαίνοντο ἀρκετὰ λάθη πρὸς ζημίαν τῆς τε Ἑκκλησίας καὶ Ἐφορίας, τὰ πλεῖστα τῶν ὅποιων οἱ νῦν συνάδελφοί μου, (λέγει ὁ Ρούβαλης), εἴτε διότι δὲν ἡδύναντο εἴτε διότι δὲν ἥθελον, τίς οἶδε διὰ ποίους λόγους, ἐστάθη ηδύνατον νὰ πεισθῶσι καὶ ἀναγνωρίσωσιν ὡς ὑπ’ ἔμοῦ ὑποδεικνυόμενα· καὶ συνεπῶς ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑποποχρεώσωμεν τοὺς πρὶν διαχειρισαμένους τὰ τῆς πόλεώς μας, ἡ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπέμβασιν τῆς Δημογεροντίας δι’ ἀναφορᾶς των, ἡ νὰ πληρώσωσι τὰ ὑπ’ αὐτῶν καθυστερούμενα».

Καὶ ὁ Ρούβαλης συνεχίζοντας τὴν καταχωρημένη σὲ ἐπίσημο βιβλίο λογαριασμῶν ἔκθεσή του λέει ὅτι, ἀντὶ νὰ γίνῃ ἔλεγχος καὶ νὰ παρθοῦν τὰ ἐναντίον τῶν «κακῶς» (κατὰ τὸν Ρούβαλη) διαχειρισθέντων τὰ κοινὰ χρήματα, μέτρα, ποὺ ἐπρότεινε, οἱ συνάδελφοί του ἐνήργησαν μέσω τοῦ Μητροπολίτη καὶ τὸν διέγραψαν ἀπὸ μέλος τῆς ἐξελεκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Παρ’ ὅλες ὅμως τὶς κατὰ καιροὺς παρατηρούμενες πραγματικὲς ἡ καὶ φανταστικὲς καμιὰ φορὰ διαχειριστικὲς ἀνωμαλίες, τὰ Σχολεῖα τῆς Κονίτσης, διευθυνόμενα καὶ διαχειριζόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ φρόνιμους λογικοὺς καὶ ἐμφορουμένους ἀπὸ ὑψηλὰ πατριωτικὰ φρονήματα ἀνδρες, ἐπρόκοπταν καὶ ἐξελίσσονταν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

Οἱ ἐφοροεπίτροποι, μὲ πρόεδρο τὸν ἔκάστοτε ἐπίσκοπο ἡ Μητροπολίτη, ἡταν οἱ ὑπεύθυνοι διαχειριστὲς τῶν πόρων καὶ εἰσοδημάτων καὶ τῆς ἐν γένει περιουσίας τῶν Σχολείων τῆς Κο-

νίτσης, καὶ ἐκλεγόταν κάθε δύο χρόνια συνήθως μὲ ἐλεύθερη ψηφοφορία ἀπὸ ὅλους τοὺς πολίτες.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι Κονιτσιώτες διετέλεσαν ἐφοροεπίτροποι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας, καὶ οἱ περισσότεροι καταγόνταν ἀπὸ τὶς ἐπιφανέστερες οἰκογένειες τῶν, Μπότζιου, Λιάμπη, Σκουμπουρδῆ, Μπέρκου, Διαμάντη, Μακαριάδου, Χαρισιάδου, καὶ ἄλλων. Τὰ ὀνόματά των ὅμως δὲν εἶναι γνωστὰ καὶ μόνο τοὺς παρακάτω γνωρίζομε χρονολογικά. Στὰ 1834 τὸν Παναγιώτη Θεοδοσίου. Στὰ 1837 τὸν Παναγιώτη Βάγια. Στὰ 1843 τὸν Τόλη Πασχάλη, τὸν περίφημο Νικόλα Ζήση Τάτση ἡ Ἀναστασίου, καὶ τὸν Γιάννη Ζώη Πατέρα. Κατὰ τὰ ἔτη 1869 - 70 συναντοῦμε τοὺς Κώστα Ζτράβο καὶ Σπύρο Παπᾶ· καὶ στὶς 13 Ἀπριλίου 1872 τοὺς Σπυρ. Παπᾶ' Γεώργιον Π. Βεκιάρην καὶ Λάζαρον Χ. Τσίπην. Τὴν 1η Σεπτεμβρίου 1876 ἀπαντοῦμε πάλι τοὺς Σ. Παπᾶ, Λ. Τσίπην καὶ Γεώργιο Κ. Μπεκιάρη.

Ἄπὸ τὶς 20 Νοεμβρίου 1878 ποὺ γίνεται ἀρχὴ νὰ καταγράφονται μὲ τάξη τὰ εἰσοδήματα τῶν Σχολῶν — ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ἔνα ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου Ρούβαλη — ἔχομε καπως ταχτικώτερη τὴ σειρὰ τῶν διατελεσαντων ἐφοροεπιτρόπων. Ἄπὸ τὴν 1.8.1878 ὡς τὰ 1880 συναντοῦμε τοὺς Παναγιώτην Στ. Ρούβαλη. Κων. Π. Φλώρο καὶ Σπύρο Χ. Πατέρα. Κατόπι ἀπὸ τὰ 1880 ὡς τὰ 1882 τοὺς Π. Σ. Ρούβαλην (ὁ διποῖος ἡταν πάντοτε ταμίας), Κων. Χ. Τσιγαρίδαν, καὶ Πέτρον Κ. Ζαφείρην. Φαίνεται πὼς οἱ ἴδιοι διετέλεσαν συνεχῶς ἐφοροεπίτροποι ως τὸν Αὔγουστο τοῦ 1887 ὀπότε ἐπαύθηκαν — ὅπως προαναφέραμε — ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο Βασίλειο, καὶ στὴ θέση των διορίστηκαν οἱ Γεώργιος Μπεκιάρης, Κων. Φλώρος, Σπυρίδων Γκότζος, καὶ Μιχαὴλ Γκούζγκουνας. Στὶς 20.12.1888 ταμίας ἐφορίας κάτω Κονίτσης ἡταν δ. Γούσιας Κ. Μπεκιάρης. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1889 καὶ στὶς 10.2.90 ἐφοροταμίας ἀνω Κονίτσης ἀναφέρται δ. Ἰωάννης Ἀδαμαντίου ιατρός. Στὶς 17.5.1890 ὅμως ἐφοροταμίας ἀναφέρται δ. Χαράλαμπος Φλώρος ὅπως καὶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1891 καὶ στὶς 15.3.92. Τὸν Ἰούνιο καὶ Αὔγουστο τοῦ 1890 ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Χαρ. Φλώρο ἀπαντοῦμε ἐφοροπιτρόπους καὶ τοὺς Ι. Ἀδαμαντίου, Κων. Ηγουμενίδη καὶ Σπ. Γκότζο.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Μερικοί εξήμινοι, των καταγομένων εκ των χωρίων της Επαρχίας μας, παραπονούνται ότι, εἰς τὸ λαμπρὸν Περιοδικόν μας «ΚΟΝΙΤΣΑ», τὸ πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδιδόντων τοῦτο, παρουσιάζον πάντοτε πλουσίαν, ἐνδιαφέρουσαν ὅλην, δὲν ἀναγράφονται πληροφορίαι, ἀφορῶσαι τὰ χωρία των.

Ἄνγκει, φαίνεται, εἰς τὴν φυλὴν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἐπιπολαίως ἀδιασανίστως καὶ ὅχι ἐγίστε χαιρεκάκως κρίγοντες, νὰ ἐπιρρίπτωμεν τὰς ἡμετέρας εὐθύνας, σφάλματα ἢ παραλείψεις, εἰς τοὺς ὄμοις τριτῶν, συνήθως ἀγευθύνων.

Ἄντι νὰ παραπονούμεθα ἀδίκως, ἀς προσπαθῶμεν ἔκαστος μὲ θερμὸν ἐνδιαφέρον, ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν, νὰ ἀναζητῶμεν καὶ ἀγευρίσκωμεν πᾶν στοιχεῖον, ποὺ ἀφορᾷ τὸ χωρίον μας ἢ τὸ παραπλήσιον αὐτοῦ, στοιχεῖον ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαιραν τῆς ἱστορίας, τῆς λαογραφίας τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ἀπὸ ἀπόψεως, ἐδαφικῆς, κτηνοτροφικῆς, ἐκπολιτιστικῆς, στατιστικῆς καὶ τὸ οὕτω συλλεγόμενον ἀνεκτίμητον Πατριδογνωστικόν μας ὅλικὸν ἃς ἀποστέλλωμεν εἰς τὸ Περιοδικόν μας ἵνα, τὸ μὲν πληροφορῆται ἔκαστος τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Επαρχία, τὸ δὲ φυλάσσωνται ταῦτα ἐπιμελῶς, ἵνα ὁ ἱστορικὸς τῆς αὔριον ἀγεύρη τὰ τόσον ὀφέλιμα ταῦτα στοιχεῖα καὶ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ πέραν αὐτοῦ φημισμένης Επαρχίας μας.

Εὐχαρίστως παρατηρῶ, ὅτι μεταξὺ τῶν «περὶ ἄλλων καὶ πολλῶν τυρβαζόντων», νέων μας, ὑπάρχουν καὶ πολλοί, οἱ ὅποιοι θεωροῦν ὅψιστον καθῆκον των νὰ ἐξετάζουν, ἐρευνοῦν καὶ ἀγευρίσκουν τὰ πολύτιμα ταῦτα στοιχεῖα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἴ-

διαιτέραν των πατρίδα, τὰ ὅποια ἀποθησαυρίζουν εἰς τὸ λαμπρὸν Περιοδικόν μας.

Εἰς ἐκ τῶν ἀξιῶν ἐπαίγου τοιούτων νέων μας εἶναι καὶ ὁ φέρελπις λειτουργὸς τῆς Θέμιδος κύριος Χαρίλαος Γκούτος, ἐκ Μολίστης. Οὗτος, ως αἱ φιλόποιοι μέλισσαι ἀναζητοῦν, ἀγευρίσκουν καὶ ἀποζητοῦν τὸ ἐκ τῶν ἀγθέων εύωδιάζον νέκταρ, παρασκευάζουσαι διὰ τούτου τὸ γλυκύτατον, εύοσμον καὶ θρεπτικὸν μέλι, ἐρευνᾶ οἰκογενειακὰ ἀρχεῖα, ἀναγιγγώσκει ἐπιγραφάς, ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ ὑπερήλικας γέροντας, ποὺ εἶναι ἡ ζωντανὴ ἱστορία τοῦ τόπου των, ἐξετάζει μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὸ συλλεγόμενον ὅλικόν, ταξινομεῖ, ταξιθετεῖ τοῦτο καὶ τὸ φέρει εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας.

Ἄς μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ εὔελπις οὗτος ἐπιστήμων, νὰ τοῦ ἀπευθύνω θερμὰ συγχαρητήρια. Εἴθε δὲ ἡ εὐγενής καὶ ἀξιέπαιγος αὕτη προσπάθειά του νὰ χρησιμεύσῃ ως παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Εάν εἰς κάθε χωρίον τῆς ώραίας μας Επαρχίας τῆς ἐστολισμένης μὲ τοιαύτας καὶ τοσαύτας καλλονάς καὶ ώραιότητας, τῆς ἐγκλειούσης εἰς τὰ σπλάχνα τῆς ἀνυπολογίστου ἀξίας ἀγεξερεύνητον ἱστορικὸν πλοῦτον, τῆς κατάστασης Θερούλος μὲ τὰ πολεμικὰ γεγονότα, τῶν ἐτῶν 1940 — 1950 εύρισκεται εἰς Γκούτος καὶ εἰς προσεκτικὸς ἐρευνητής Εύθυμος, ὅποια συγκέντρωσις ἀνεκτιμήτου παντοειδοῦς ὅλικου ἥθελεν ἐπιτευχθῆ

Ἄντι λοιπὸν νὰ ἀδιαφορῶμεν καὶ τὸ χειρότερον, νὰ αἰτιώμεθα ἀγευθύνους, ἀς φιλοτιμηθῶμεν δλοιοί οἱ δυνάμενοι νὰ γίνωμεν σταυροφόροι μιᾶς εὐγενοῦς τοιαύτης προσπαθείας, δι' ἣν ἡ ἡθικὴ μας ἀμοιβὴ, τούτεστιν ἡ ἵκανοποίησις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, θὰ εἶγαι ἀνυπολογίστου ἀξίας. Η ἐρευνα ἔκαστου, ἀς μὴ περιορισθῇ εἰς τὰ στενὰ ὅρια τοῦ χωρίου του, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ πέραν αὐτοῦ, διότι ἐνδέχεται

ίνα πληροφορίας τὰς ὅποιας δὲν κατώρθωσε δ α, νὰ ἀνεύρῃ, νὰ δυνηθῇ δ ὁ νὰ συλλέξῃ ἐκ θετικῆς πηγῆς, ἀγνώστου εἰς τὸν α.

"Ἐχων λοιπὸν ταῦτα ὑπ' ὄψιν μου δὲν νομίζω ὅτι εἰσέρχομαι εἰς ξένους ἀμπελῶνας, ἐὰν ἀναγράψω μερικὰ τοιαῦτα στοιχεῖα (δημοσιευόμενα εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος) ἵσως γνωστὰ εἰς πολλούς, ἀλλ' ἐξ ἴσου ἀγνωστα εἰς οὐκ δλίγους, ἀφορῶντα τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας Πεκλάριον καὶ Μόλισταν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

**

Ἄγαπητή «Κόνιτσα».

Πρὸ ἡμερῶν δὲν ἔν 'Ιωαννίνοις Σύλλογος Κονιτσιωτῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς τοὺς 'Υπουργοὺς Δημοσίων 'Εργων, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἐξήτησεν νὰ δοθοῦν πιστώσεις διὰ τὰς διανοιγομένας Ἐπαρχιακὰς δόδοις καὶ ἡλεκτροδότησιν ὥρισμένων χωριῶν, Νικάνορος, Μολίστης, Γανναδιοῦ, Μογαστηρίου, Πουρνιᾶς, Ἀγίας Παρασκευῆς. Ἐὰν εἶναι καὶ σὲ σᾶς αὐτοῦ δυνατὸν ἐπισκεφθεῖτε τοὺς ἀριμοδίους διὰ τὸ θέμα. Πέραν τούτου δ Σύλλογος Κονιτσιωτῶν ἔν 'Αθήναις, πρέπει νὰ πάρῃ ζωντανότερη θέσι στὸ ζήτημα τῆς Ἐθνικῆς δόδου 'Ηπείρου — Δυτικῆς Μακεδονίας, ποὺ εἶναι ἀποφασισμένη καὶ ἐγράφησαν καὶ στὸν προϋπολογισμὸν ὥρισμένες πιστώσεις, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Κονίτσης δὲν γίνονται ἀκόμη ἔργασίες.

Βασικὴ οἰκονομικὴ ὑποδομὴ ἦταν αὐτὸς δ δρόμος γιὰ τὴν Ἐπαρχία μας, καθὼς καὶ οἱ Ἐπαρχιακοὶ δρόμοι.

Τὸ κυριώτερο βῆμα γιὰ τὴν προσπάθεια «ἀναδιαρθρώσεως», ὅπως γράφης στὴν τελευταῖα σου Δημοσίευση εἶναι ὅπως καλύτερα ἀπὸ κάθεἄλλον τὸ καταλαβαίνεις ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ ἐξεύρεσις τόπων καταναλώσεως. Τὰ ἀλλα ἔρχονται κατόπιν σᾶν φυσικὰ σχεδὸν ἐπακόλουθα.

A. II.

Ἄγαπητή μου «Κόνιτσα».

Διάβασα τὰ δσα γράφεις σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἐπαρχίας μας. Λοιπόν, τὰ

πρὸς ἀναδάσωσιν ἐδάφη (πρώην χωράφια κλπ.), ἦταν ὅλα ίδιωτικά. Μόλις ὅμως ἀρχίζουν νὰ δασώνωνται αὐτοφυῶς, τὰ ἀρπάζει τὸ Δημόσιο ἢ η Κοινότητα γιὰ νὰ περιέλθουν καὶ αὐτὰ μιὰν ἡμέραν στὴν διαχείρησιν τῶν ἐπιτηδείων, οἱ δποῖοι, ὅπως πολὺ σωστὰ γράφετε, πλουτίζουν ἀπ' αὐτά. Γιὰ κείνους, οἱ δποῖοι φευτοαγόρασαν ἀπὸ ξεπεσμένους Τούρκους μπέηδες γιὰ κοιμάτι φωμὶ διάφορες ἐκτάσεις, ίσχυει ἡ ίδιοκτησία, γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ εἶχαν κτήματα τὰ δποῖα δασώνονται δὲν ίσχυει..

Κατὰ τὴν γνώμη μου τὰ δάση, τόσον τὰ Κοινοτικά, ὅσον καὶ τὰ δημόσια, τὰ δποῖα ἀνήρπασαν ἀπὸ τοὺς κατοίκους δ Ἀλήπασας καὶ ἄλλοι μπέηδες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔγιναν 'Ιμιλιάκια καὶ τὰ πῆρε κατόπιν τὸ 'Ελληνικὸ Δημόσιο, πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν παλαιῶν ίδιοκτητῶν των, καὶ νὰ διανεμηθοῦν ὡς ἀναπαλλοτρίωτα τεμάχια εἰς αὐτούς. Ή δὲ ἐκμετάλλευσίς των, φυσικὰ νὰ γίνεται ἀπὸ τὴν ἐποπτείαν δασικῶν δργάνων καὶ τὸ Δημόσιον νὰ εἰσπράτη τὸ NOMIMON φόρον καὶ ὅχι ὅπως σήμερα ποὺ ἐκτὸς τοῦ φόρου παίρνει ἀπὸ Συγεταιρισμούς καὶ Κοινότητας, ἐκτὸς τοῦ φόρου καὶ ἐνα σωρό. δσημιμα.

'Επίσης γιὰ ἀποκτήσωμε δρεινὲς φάρμες καὶ δρεινὴ κτηνοτροφία κλπ. πρέπει δ δρεσίδιος νὰ ἀποκτήσῃ κλῆρο βιώσιμο καὶ συγκεντρωμένο σὲ ἔνα μέρος. Νὰ γίνη δηλαδὴ ἀναγκαστικὸς ἀναδασμός ἀπαλλοτρίωσις τῶν κτημάτων ἐκείνων ποὺ ἐγκατέλειψαν πρὸ 40—50 καὶ 70 ἐτῶν τὰ χωριά των, καὶ ἐκείνων ἀκόμη ποὺ τὰ ἐκατέλειψαν μέχρι τοῦ 1950 καὶ δὲν ἐπανῆλθον. "Αμα ἔχουν τίτλους νὰ ἀποζημιωθοῦν καὶ νὰ μείνουν σ' ἐκείνους ποὺ θὰ διαμείνουν μονίμως στὸ χωριό. Τότε μὲ ἀναβαθμιδώσεις τοῦ ἐδάφους, μὲ μπουλγτόζες, μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν σὲ δρισμένα ὁροπέδια κτήματα 50 — 70 καὶ 100 στρεμμάτων, ὅπου μπορεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ μία φάρμα μὲ 5 — 10 καὶ 15 ἀγελάδες. Γι' αὐτὰ ὅμως χρειάζονται τολμηρὰ νομοθετικὰ μέτρα καὶ κυβερνήσεις μὲ ζωή... Ποιὸς νὰ πονέσῃ ὅμως τοὺς δόλιους χωρικούς ποὺ εἶναι πρόβατα ἀπολολῶτα, χωρὶς ποιμένες;...

A. E.

Τέταρτη Τάξη

γυρικῶς.

Ἐτελέσθη εἰς τὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου ἐπίσημος Δοξολογία, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τῆς Πόλεως. Τὸν Πανηγυρικὸν ἔξεφώνησεν ὁ . Α. Καραμπέρης καθηγητής. Ἐπηκολούθησαν κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ Ἡρῶν Νεκροταφείου, ἐπιμημόσυνος δέησις εἰς Ἡρῶν ἀγορᾶς, καὶ παρέλασις τῶν Σχολείων, Οἰκοτροφείου, Ἀναγνωστοπουλείου, Προσκόπων, δῦνηγῶν, ἀνδρῶν ΤΕΑ καὶ στρατοῦ. Μετὰ τὴν παρέλασιν δεξίωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Τὸ ἀπόγευμα ἔχορεύθησαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖα χοροὶ ὑπὸ κοριτσιῶν μὲ δοφορία.

—Τὴν 31.10.1965 ποδοσφαιρικὴ συγάντησις ἐν Κονίτσῃ: «Πίνδου» Κονίτσης καὶ «Α.Ο.Ι» Ἰωαννίνων. Νικήτρια ἡ Α.Ο.Ι. μὲ 5 — 1 τέρματα, λαβοῦσα τὸ ὑπὸ Δημάρχου Κονίτσης ἀθλοθετηθὲν Κύπελλον.

—Η δρειβατικὴ Όμας Κονίτσης ἔξεδραμεν εἰς Κλειδωνίαν τὴν 31.10.1965 ἐπισκεψθεῖσα τὰς ἐκεῖ Βυζαντινὰς ἐκκλησίας.

—Ο ἐπαρχος κ. Ρεμπάτης περιώδευσεν τὰ χωρία Ἀμαράντου, Ἀγίαν Βαρβάραν — Ἀσημοχώριον καὶ Γοργοπόταμο.

—Ο κ. Χαρ. Ἀναστασίου ἡ Λάμπρου, ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Τερὸν Ναὸν τοῦ χωρίου του Γορύτσα, καινουργὲς Εὐαγγέλιον μὲ ἀργυρὰν ἐπένδυσιν.

—Διεκόπη τὴν 10.11.1965 καὶ 24. 11.1965, ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Πυρσόγιαννης καὶ Βουριπιάνης, διότι τὰ ἐπιστρωθέντα χώματα ἐπὶ τῆς γεφύρας, λόγῳ βροχῆς μετετράπησαν εἰς ἀδιάβατον πηλόν.

—Τὴν 14.11.63 χορωδία τῆς ἑταιρείας Ἡπειρ. Μελετῶν, συνοδευομένη καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ε.Η.Μ κ. Κ. Φρόντζο, ἀφιχθεῖσα ἔδωσε συναυλίαν εἰς τὴν αἴθουσαν πνευματικῆς Στέγης ἐν Κονίτσῃ.

—Ο Πανοσιότατος Ἀρχιμανδρίτης κ.

Ἡ 28η Οκτωβρίου ἐωρτάσθη εἰς τὴν Κύνιτσαν πανη-

ἱερόθεος Ηετρίδης, διένεμεν δέματα μὲ ἴματισμὸν τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὸ χωρίον Πηγή.

—Ἀνεχώρησεν δι’ Ἀθήνας ἡ δις Βασιλικὴ Παπαμιθεμιστοκλέους τελειόφοιτος φιλολογίας. Ἐπίσης ἐκ Μολίστης δι’ Ἀστακὸν Αἰτωλοακαρνίας ὁ δασοκόμος κ. Νικ. Β. Λέτσιος, ἐκ Μοναστηρίου δ κ. Δημ. Τζαλόπουλος ὁδοντίατρος καὶ ἐκ Φούρκας δι’ Αθήνας (μετατεθεὶς) ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Εύριπίδης Σ. Ζωγράφος.

—Εἰς Ἀθήνας μετετέθη καὶ ἐγκατεστάθη δ κ. Κ. Λαμπρίδης, ιατρός.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ — ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Οἱ κ.κ. Λουκᾶς Μ. Βλάχος, Ἰωάννης Β. Καραγιάννης καὶ Ἰωάννης Ντάμας, ἐγένοντο πατέρες ἀρρένων τέκνων, ὅμοιως καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Πίνης ἐκ Διστράτους. Οἱ δὲ κ.κ. Μιλτιάδης Νικολὸς καὶ Βύρων Ζδράδος, ως καὶ ὁ κ. Δημ. Κουτρομπίνας ἐκ Καβασίλων θηλέων.

Τὴν 14-11-65 ὁ μόνιμος Λοχίας κ. Δημήτριος Κασελούρης ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ του κ. Νικολάου Τασοῦλα χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του (Παναγιώτης).

ΓΑΜΟΙ — ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

Ἐτελέσθησαν εἰς Ἀθήνας οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοδώρου Ζιάκα ἡλεκτρομηχανικοῦ, μετὰ τῆς δίδος Ἰωάννας Χρ. Γκουβέλη ἐκ Γαναδιοῦ· τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ τέως Υπουργὸς κ. Δερτιλῆς. Όμοιως εἰς Γαναδιὸν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπυρίδωνος Ροντογιάννη προϊσταμένου τοῦ ταχ. Γραφείου Μολίστης μετὰ τῆς δίδος Ἀγθοῦλας Βασιλείου.

Εἰς Κόνιτσαν ἐτελέσθησαν τὴν 3-11-65 οἱ γάμοι τοῦ κ. Θωμᾶ Στεργίου μετὰ τῆς δίδος Μαρίκας Α. Τούλη ἐκ Παίδων καταγομένης καὶ τὴν 7-11-65 τοῦ κ. Μιχαήλ Π. Βαγενᾶ μετὰ τῆς δίδος Παναγιώτας Παπανικολάου ἐξ Ἀγίας Παρασκευῆς.

Ο ἐκ Μολίστης κ. Γεώργιος Γέγιος, τοπογράφος, καὶ ἡ δις Καίτη Κολοκύθα, ὑπάλ. Α.Τ.Ε. Ἀμφιλοχίας, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Όμοιως καὶ ὁ κ. Γεώργιος Δερμετζάκης ἐκ Γαναδιοῦ, ταμειακὸς εἰς Περιστέριον Ἀ-

ΟΡΕΙΝΟΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΙ

Διὰ τοῦ παρόντος θέλω νὰ ἐκθέσω τὸ δαιδαλῶδες θέμα τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχωρήσεως εἰς τοὺς παραμεθορίους δασικοὺς Συνεταιρισμοὺς λημμάτων πρὸς ἔργασίαν τῶν μελῶν των.

Τί ύποφέρουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ πήγαινε - ἔλα. Χορεύουν κάποτε δύο χορούς, πληρωμένους μὲ χρῆμα εἰς ὀδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ χρόνον. Καὶ ὅταν εἶναι χειμώνας ἢ ἄνοιξι προηγεῖται τὸ χρῆμα, ὅταν ὅμως ὁ χορὸς παρατείνεται καὶ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τῆς ἔργασίας, τότε ὁ χρόνος προηγεῖται καὶ τοῦ χρήματος.

Ο πρῶτος χορὸς εἶναι μεταξὺ χωριοῦ καὶ πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, ὁ δεύτερος εἶναι ἐσωτερικός, μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ συμβουλίων.

Οὕτω, λοιπόν, τὰ φύσει ἀραιωμένα ἡμερομίσθια τῆς συμπαθοῦς τάξεως τῶν ὑλοτόμων - δασεργατῶν μειοῦνται ἔτι περισσότερο, ἀφ' ἔτερου δὲ τὰ ὀδοιπορικὰ ἔξοδα Προέδρου καὶ Ταμία μὲ τὸ πήγαινε - ἔλα, τὰ ἐπιβαρύνουν καὶ μὲ ἔξοδα παραστάσεως.

Καὶ νὰ ἔχει τὶς ὑπ' ὅψει του δτι, ἐνῷ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖ τὸν ἐγκέφαλο τῶν Κοινοτήτων, οἱ Δασικοὶ Συν)σμοὶ ἀποτελοῦν τὴν ψυχήν των.

Εἶναι ἡ ὄπισθιφυλακὴ τοῦ ὑπὸ διάλυσιν καταστήματος, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται: 'Ορειναὶ Παραμεθόριοι καὶ λοιπαὶ Κοινότητες. Καὶ δίδει ἡ ὄπισθιφυλακὴ αὐτῇ, τὸ λέγω πρὸς τιμήν της, σκληρὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τόσον αὐτῆς ὅσον καὶ τοῦ χωριοῦ ποὺ διέρχεται τὴν ιστορικὴν καμπὴ τῆς διαγραφῆς του ἀπὸ τὸ νέο χάρτη τῆς 'Ελλάδος.

Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ Δασικοὶ Συν)σμοί, παθηγῶν, μετὰ τῆς δίδος Ρηγούλας Σπυρακοπούλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἄπεβίωσεν εἰς ἥλικιαν 70 περίπου ἑτῶν εἰς Ἰωάννινα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐκ Φούρκας 'Ανδρέας Τώνας.

Τὴν 1 - 11 - 65 ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα εἰς ἥλικιαν 67 ἑτῶν ἡ ἐκ Μετσόβου Εἰρήνη 'Αξέλη.

Τὴν δὲ 18 - 11 - 65 ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ Καβασίλων καταγόμενος Παναγιώτης Τσιάτος ἥλικιας 82 ἑτῶν.

Ἄπεβίωσεν ἐν Κογίτση πλήρης ἡμέραν ἡ 'Αρετὴ Γκότζου.

Ἄπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ὁ ἐκ Πυρσόγιαννης Πέτρος Ζαφείρης ἡ Σάντρας.

ῥὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας των, εύρισκονται σήμερον μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Τὰ ἐνεργεία μέλη των ἐμειώθησαν γενικῶς πέραν τοῦ ἡμίσεος, μερικοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθον ἡδη εἰς τὴν ιστορίαν.

Ἐκτὸς τῶν ὑψηλῶν τιμῶν τῆς παραχωρουμένης πρὸς ἔργασίαν των ξυλείας καὶ τῶν μοιραίων ὑψηλῶν κοστολογίων, εἴς τινας περιπτώσεις συναντοῦν καὶ τὴν ἀντίδρασιν ὀρισμένων Προέδρων ἢ μελῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβούλιου, δόποτε τὸ κακὸ πολλαπλασιάζεται.

Νομίζω πῶς ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τῆς ριζικῆς καὶ ὄριστικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τούτου, τὸ ὅποιον ἐξέφυγε πλέον, θὰ ἔλεγαν οἱ ιατροί, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ παθολόγου καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ χειρούργου.

Οπως ἐδόθη γεωργικὸς κλῆρος εἰς τοὺς πεδινοὺς πληθυσμοὺς διὰ νὰ ζήσουν, τὸ ἴδιο πρέπει νὰ γίνη καὶ διὰ τοὺς ὄρεινοὺς πληθυσμούς.

Νὰ τοὺς δοθῆ κλῆρος δασικῶν ἐκτάσεων διὰ νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ παραμονὴ εἰς τὸν τόπον των τῶν ὀλίγων ἐναπομεινάντων κατοίκων τῶν ὄρεινῶν χωρίων. Καὶ ἡ εύκαιρια αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον καὶ ίστορικὸν ἄνδρα ποὺ θὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν σωτηρία τῶν πνευμόνων τοῦ 'Εθνους — τῶν χωρίων τῆς 'Ορεινῆς 'Ελλάδος — διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ Κέντρον θὰ ύποστη συμφόρησι καὶ ἡμιπληγία.

Οὔτε ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας οὔτε ἡ βιοτεχνία εἶναι δυνατὸν νὰ λύσουν όλοκληρωτικὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἔργασίας. Μοιραίως ἔνα μεγάλο ποσοστὸ τοῦ ἀργοῦντος δυναμικοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ ὁ κατ' ούσιαν ἀνεργος ὄρεινὸς πληθυσμὸς ἐπιβάλλεται νὰ τακτοποιηθῇ ἐπὶ τόπου διὰ τῆς παραχωρήσεως δασικοῦ κλήρου, πρὶν εἶναι ἀργά, διότι ὁ δρόμος ἐπιστροφῆς καὶ στὸ καλύτερο χωριό, εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος καθὼς διδάσκουν τὰ γεγονότα καὶ τὸ ἐφαρμοσθὲν Πρόγραμμα ἐποικισμοῦ Παραμεθορίων Περιοχῶν.

'Αλλ' οὔτε καὶ σωστὸ εἶναι νὰ ζοῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ως φιλοξενούμενοι στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν, ποὺ τὸν ζοῦν καὶ τὸν φυλάττουν, νὰ βλέπουν δηλ. ως ξένη τὴν γῆ τῶν πατέρων των, τὴν κατ' ούσιαν ίδικήν των γῆν. 'Η γῆ πρέπει νὰ ἀνήκη εἰς ἐκείνους ποὺ τὴν ζοῦν καὶ τὴν ἐργάζονται.

Θὰ ἀφήσουν ὅμως ἐκεῖνοι ποὺ παίζουν τὸν ρόλο τοῦ γαιοκτήμονος τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰώνος, τὸν ἀρμόδιο ἄνδρα, νὰ γίνη ίστορικὸς καὶ νὰ σώσῃ τὴν 'Ελλάδα ἀπὸ τὴν ἐπερχομένη συμφόρησι καὶ ἡμιπληγία;

'Ιδοὺ τὸ μέγα ἐρώτημα'

ΣΩΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι ἐπιθυμοῦντες νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον πορακαλοῦνται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιάννης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.

Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδημίας 63, 632-595
Νίκος Πύρρος, Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Πέτρος Φρόντζος, Λυκούργου 14, τηλ. 526-611

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746

Εύαγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, Ἡοῦς 53,
Πετράλωνα, τηλ. 565-113

Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στουρνάρα 49, τηλ. 614-691

Παντελῆς Γιαννούλης, Καρδιολόγος, Ε. Ἀντωνίαδου 1, τηλ. 815-850

Βασίλ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος - Παθολόγος. Βορείου Ἡπείρου 114, τηλ. 841-662

Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563

Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὁκτωβρίου
242, τηλ. 813-664

Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ.
Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612

Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ. 641-872

Χαρ. Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ. 722 507

Μιχ Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκαλιστήρη 18, τηλ. 874-568

Ἰωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος - Ἀναισθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664

Νικόλαος Τράντας, Οφθαλμίατρος - Υφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717

Βασίλειος Χρήστου, Ακτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391

Χρῆστος Χρήστου, Χειρουργὸς, Λιβίνη 4 (τέρμα
Ἴπποκράτους), τηλ. 647-765

Τάκης Γούσιας, Ἰατρὸς - Χειρουργὸς
Βασ. Σοφίας 37, τηλ. 716-090

Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Κύπρου 72, τηλ. 845-593

Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Εύαγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ. 613-508

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κ.λ.π.

Λέανδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σοφίας 133, τηλ. 662-893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, Τιολ. μηχανικός, Ὁμηρου 39
τηλ. 626-617

Γκόσιος Ὁρέστης, πολ. μηχανικός, Πλ. Ὁμονοίας 9, τηλ. 529-637

Κωντίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Ἀριστείδου 10, τηλ. 234-225

Χρῆστος Φλῶρος, μηχανολόγος - ἡλεκτρολόγος,
Γραβιᾶς 16, τηλ. 613-449

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ. Τσάνου, Πατρ. Ἰωακείμ
20, τηλ. 712-065

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαμ. Παπαχρήστου, μηχανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἰωάννινα», Ν. Τσάκας, Βεραντζέρου 10, τηλ.
523-204

«Γαλήνη», Μ. Μπούνας, Πειραιῶς 16, τηλ.
522-765

ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Χαλκοκονδύλη 52, τηλ. 538-207

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσώρουχα - Δαντέλλες - Πλεκτὰ κ.λ.π.), Μίλτος Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναίδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» Ἀ)φοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη 348, τηλ. 234-070

Κορνίζες - Πίνακες, Χρῆστος Ράγκας, Βύσσης 21, τηλ. 314-264

Ραφεῖον: Φροντζὸς Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἰδη Γυναικεῖα, Φλῶρος Νικόλ.,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927

Λογιστικὰ: Νίκος Βρυζώνης, Ἐπιδαύρου 21,
τηλ. 534-605

Ἐλαιοχρωματιστὴς Ἀνδρέας Γκόντζος, Φωτιμάρα 49, τηλ. 917-82

Ραφεῖον: Νίκος Καρρᾶς, Φειδίου 2, τηλ. 627-193